

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΓΡΑΦΕΙΑ: Γ' Σεπτεμβρίου 18, τ. 102, τηλ. 5235148
 Ἰδιοκτήτης — ἐκδότης: ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ « Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ » Γ' Σεπτεμβρίου 18
 Ὑπεύθυνος μὲ τὸ Νόμο: Ὁ ἐκάστοτε Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Προστασία τοῦ περιβάλλοντος...

Χιλιοειπωμένη φράση πού τὴν ἀκοῦμε καθημερινά, τὴν ἔχουμε τόσο ἀνάγκη, στὴν οὐσία ὅμως ἔχει χάσει ἐντελῶς τὴ σημασία καὶ τὴν ἀξία της, ἀφοῦ κανένα στοιχεῖο δὲ νπεῖθει ἔστω γιὰ μιὰ δειλὴ καὶ πρώτη πραγματοποιίηση, μιὰ καὶ μένει δίχως ἐφαρμογή, δίχως κανένα προληπτικὸ μέτρο, μὲ ἀποτέλεσμα καταστροφή καὶ μόλυνση νὰ πρυτανεύουν καὶ νὰ ἀπλώνονται ὀλοένα δίχως διάκριση, ἀτίθασες, ἀχαλίνωτες ἀλλὰ καὶ ὑποθαλπόμενες, λὲς καὶ δὲν μποροῦν νὰ ὑποταχτοῦν, νὰ τιμωρηθοῦν, νὰ ἐκλείψουν.

Φέρνοντας τὰ πράγματα στὸ δικό μας χῶρο, στὸ χῶρο πού οἱ μεταλλευτικὲς ἐταιρίες ξεθάβουν τὰ σπλάχνα τῆς Γκιώνας, πού εὐτυχῶς ἀκόμα ἡ μόλυνση δὲν ἐκδηλώθηκε πλατειά, ἡ καταστροφή ὅμως κυριαρχεῖ ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη, καθὼς χιλιάδες ἔλατα ἐξαφανίζονται κάθε μέρα καὶ τὸ δάσος μετατρέπεται σὲ «κρανίου τόπος».

Ἀλλὰ γεννιέται αὐτόματα καὶ ἓνα ἐρώτημα, πού ἀπ' τὴ μιὰ μεριά σὲ χαροποιεῖ, ἀπ' τὴν ἄλλη σοῦ σπέρνει ὑποψίες καὶ ἀπορίες, ὅταν στὸν ἴδιο τόπο βλέπεις δεξιὰ τὴ «βιβλικὴ καταστροφή», ἀριστερὰ καὶ εὐτυχῶς ἀκόμα, τὸ ἄθικτο, τὸ προστατευόμενο δάσος.

Μιὰ διάκριση, δυὸ ὄψεις ἀντίθετες, σὲ βάρος ἑνὸς τόπου, ἑνὸς βουνοῦ, στίς δυὸ ἀντικρουνὲς πλαγιές. Στὸ 51 χιλιόμετρο Λαμίας - Ἀμφισσας, βλέπεις ἀριστερὰ καὶ εὐτυχῶς, ἓνα μαγευτικὸ λόφο κατάφυτο ἀπὸ δέντρα καὶ χαίρεσαι τὸ θέαμα. Μὰ σὰν θωρήσεις δεξιὰ καὶ κατὰ πάνω, ὅσο χωράει τὸ μάτι σου, πρέπει νὰ εἶσαι σκληρὸς καὶ βάρβαρος γιὰ νὰ ἀντέξεις τὸ θέαμα, καθὼς χάσκουν οἱ τάφοι τῶν μεταλλείων στίς πλαγιές τῆς Γκιώνας, κι ἂν εἶσαι ντόπιος καὶ θυμᾶσαι πὼς παλιότερα ὑπῆρχε κι ἐκεῖ ἓνα πανέμορφο ἐλατοδάσος, θᾶναι ἀμπόρετο νὰ μὴ δακρύσεις.

Ἀπορεῖς λοιπόν, γι' αὐτὴν τὴν ἀντίθεση. Ὁ λόγος ὅμως, κατὰ πὼς λένε, εἶναι ἀπλός. Ὁ κατάφυτος λόφος εἶναι «βασιλικὸ δάσος» καὶ εἶχε δοθεῖ παλιότερα σὲ κάποια βασίλισσα. Ἔτσι, ἡ ἐξόρυξη γίνεται ὑπόγεια. Τὸ ἄλλο κομμάτι, τὸ αὐτοχὸ δὲν ἔχει τέτοιο προστάτη «ψηλὸ», ἀλλὰ τὴν τοπικὴ αὐτοδιοίκηση, πού ἡ φωνὴ της χάνεται στὸ βουητὸ τῆς μπουλντόζας πού ξερριζώνει, ἀφανίζει, καταστρέφει ἐπιφανειακὰ καὶ ὄχι ὑπόγεια.

Δὲν ζηλεύουμε τὸ πανέμορφο κομμάτι, ἀντίθετα τὸ θαυμάζουμε καὶ πρέπει νὰ τὸ διατηρήσουμε, ὑψώνουμε ὅμως γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ φωνὴ διαμαρτυρίας σ' αὐτοὺς πού ληστρικὰ ἐμεταλλεύονται τὸ βωξίτη πεθαίνοντας ἀλύπητα, ἀσυλλόγιστα, ὀριστικὰ τὸ δάσος, θάβοντας μαζί του καὶ τὴ «Θρυλλούμενη προστασία» καὶ τὴν ὑποτιθέμενη «ἀποκατάσταση τοῦ τοπίου».

Ἄς μὴ γελιόμαστε πιά. Οἱ ἀπειλὲς καὶ οἱ ποινές, μαζί μὲ τὴν ὑποχρέωση γιὰ ἀναδάσωση καὶ ὑπόγεια ἐξόρυξη εἶναι δίχως περιεχόμενο. Ἀρκεῖ μιὰ ἐπίσκεψη σ' αὐτὸ τὸ νεκροταφεῖο τῆς φύσης γιὰ νὰ πείσει τὸν κάθε δύσπιστο καὶ ρομαντικὸ. Τί θὰ φυτρώσει στοὺς ἀπέραντους καὶ βαθεῖς λάκκους, στὰ πέτρινα βράχια, στὰ χαλίκια καὶ τὰ ὑπολείμματα τοῦ βωξίτη, ἀφοῦ προηγουμένως χρειάζονται χρόνια γιὰ νὰ διαμορφωθοῦν, νὰ συγκρατηθοῦν, νὰ κουβαληθεῖ χῶμα καὶ νὰ φυτευτοῦν δέντρα, ἂν ποτὲ πιάσουν; Καὶ ἡ καταστροφή συνεχίζεται ἀπερίσκεπτα καὶ ἡ μόλυνση ἀργοδιαβαίνει, καθὼς τὰ ζωντανὰ μαζί μὲ τὸ χορτάρι τρῶνε καὶ τὴ σκόνη τῶν ματαλλευμάτων, καθὼς σὲ λίγο ἡ ἴδια σκόνη θὰ κατεβαίνει μέσα στὰ σπίτια τοῦ χωριοῦ μας καὶ θὰ τὴν ἀναπνέουμε.

ΟΛΙΓΑ ΠΕΡΙ ΔΙΑΚΟΠΩΝ

Σε λίγο καιρό μιὰ καὶ τὸ καλοκαίρι θὰ μῆ γιὰ καλὰ θὰ γυρέσουμε τίς δροσιές καὶ τὴν ξεκούραση στὸ χωριό μας ποὺ μᾶς τίς προσφέρει τόσο ἀπλόχερα μαζί με ἓνα σωρὸ ἄλλες ἀπολαύσεις καὶ ὁμορφιές. Αὐτὸς λοιπὸν ὁ πηγαιμὸς καὶ ἡ παραμονὴ ἐκεῖ συνεπάγεται καὶ ὠρισμένες ὑποχρεώσεις γιὰ ὅλους μας, ὑποχρεώσεις ἐλάχιστες, ἀπλές ποὺ δὲν χρειάζονται θυσιές μὰ μόνο ἐλάχιστη προσοχὴ καὶ καλὴ θέληση. Ὁ Σύνδεσμος καὶ ἡ Κοινότητα χωρὶς νὰ θέλουν νὰ πρωτοτυπήσουν ἢ νὰ ὑποδείξουν συνόψισαν ὀρισμένα θέματα συμβουλευτικὰ γιὰ τὸν καθένα καὶ παρακαλοῦν νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψη ὥστε καὶ οἱ διακοπὲς νὰ εἶναι εὐχάριστες ἀλλὰ καὶ τὸ χωριὸ νὰ δίνει μιὰ ωραία ἐντύπωση. Ἀπευθυνόμενοι λοιπὸν σ' ὅλους σας ἀφοῦ σᾶς εὐχαριστήσουμε ἐκ τῶν προτέρων καὶ εὐχηθοῦμε καλὲς διακοπὲς σᾶς συνιστοῦμε:

1. Διατηρεῖστε τὸ χωριό μας καθαρὸ ἀπὸ κάθε ἀποψη σύμφωνα με τίς ἀποφάσεις τῆς Κοινότητος ἀλλὰ καὶ τὴν πάρα πέρα δική σας πρωτοβουλία.

2. Ἀποφεύγετε τὴν ἄσκοπη σπατάλη τοῦ νεροῦ με τὸν ὅποιονδήποτε τρόπο καὶ εἰδικώτερα ὅσοι μένουν σὲ χαμηλὰ σημεῖα τοῦ χωριοῦ γιὰ νὰ μποροῦν νὰ ἐξυπηρετοῦνται ὅλοι.

3. Μὴ ρίχνετε ἀπορρίματα στὴν πηγὴ Κεφαλοβρύσου γιατί ἀπὸ ἐκεῖ πίνουμε νερὸ καὶ δημιουργοῦνται κίνδυνοι μολύνσεων. Διατηρεῖστε αὐτὸν τὸν χῶρο καθαρὸ μιὰ καὶ εἶναι ἀπὸ τὰ στολίδια τοῦ χωριοῦ μας.

4. Δεῖτε κατανόηση στοὺς μόνιμους κατοίκους τοῦ χωριοῦ μιὰ κι' ἐκεῖνοι ἐργάζονται καὶ ἐμεῖς κάνουμε διακοπὲς.

5. Προσέχετε τίς φωτιές καὶ εἰδικώτερα ὅταν γίνονται ἐκδρομὲς στὰ διάφορα σημεῖα τοῦ χωριοῦ καὶ τοῦ δάσους. Πέρα ἀπὸ τὴν καταστροφὴ ἐπιβάλλονται βαρύτερες ποινές.

6. Προσέχετε τὰ παιδιὰ νὰ μὴν καταστρέφουν τίς διάφορες ἐγκαταστάσεις καὶ γενικὰ τίς ξένες περιουσίες γιὰ νὰ ἀποφεύγονται οἱ προστριβές.

7. Προσφέρετε τὴν προσωπικὴ σας ἐργασία εἴτε ὅταν χρειαστεῖ εἴτε ἀπὸ ἰδιωτικὴ σας πρωτοβουλία γιὰ τὴν ἀξιοποίηση τοῦ χωριοῦ καὶ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν ἀναγκῶν του.

8. Καλοδεχτεῖτε τοὺς ξένους καὶ περαστικούς, ἐξυπηρετεῖστε τοὺς σὲ ὅτι μπορεῖτε ὥστε νὰ φεύγουν με τίς καλλίτερες ἐντυπώσεις καὶ νὰ προβάλλουν ἔτσι τὸ χωριὸ μας.

9. Γιὰ κάθε πρόβλημά σας ἀπευθύνεσθε στὴν Κοινότητα καὶ θᾶχτε συμπαράσταση κατὰ τὸ δυνατό.

10. Κάθε σας διαπίστωση, ὑπόδειξη καὶ πρόταση γνωστοποιεῖστε τὴν σ' ἐμᾶς γιὰ νὰ τὴν ὑλοποιήσουμε.

Καλὲς διακοπὲς

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Μὲ προσωπικὲς ἐνέργειες τοῦ βουλευτοῦ κ. Ἀθανασίου Κρίκου χορηγήθηκε στὸ Σύνδεσμο ποσὸν δέκα χιλιάδων (10.000) δρχ. γιὰ τὴν πραγματοποίηση τῶν σκοπῶν τοῦ ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Ἐμπορίου. Τὸν κ. Κρίκο εὐχαριστοῦμε θερμὰ ποὺ ἂν καὶ δὲν ἐκλέγεται στὸ νομὸ μας συμπαρίσταται πάντοτε στίς ἐκδηλώσεις καὶ τίς ἀνάγκες τοῦ Συνδέσμου.

Ἐπίσης ὁ κ. Δημήτριος Χλωρὸς με ἐπιστολὴ τοῦ μᾶς γνώρισε ὅτι καὶ με δικές του ἐνέργειες ἐγκρίθηκε ἐπίσης ἀνάλογο ποσὸ γιὰ τὸ Σύνδεσμο ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Ἐμπορίου. Τὸν εὐχαριστοῦμε θερμὰ.

Περιμένουμε καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κ. Γκελεστάθη.

ΜΕΤΑΒΑΣΗ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ

Ὅπως κάθε χρόνο ἔτσι καὶ φέτος ὁ Σύνδεσμος ἐκλείσει πούλμαν γιὰ τὴν μετάβαση στὸ χωριὸ καὶ τὸ γιωρτασμὸ τῆς Ἁγίας Τριάδας στὸ μαγευτικὸ ξωκλήσι. Ὅσοι συγχωριανοὶ ἐνδιαφέρονται, γιὰ νὰ μεταβοῦν παρακαλοῦνται νὰ τηλεφωνοῦν ἔγκαιρα στὸ γραφεῖο τοῦ Συνδέσμου τηλ. 52 35 148 γιὰ τὸ κλείσιμο θέσεων ποὺ θὰ γίνονται με σειρὰ τηλεφωνικῆς προτεραιότητος. Ἡ ἀναχώρηση θὰ γίνῃ στίς 9 Ἰουνίου 1979 ἡμέρα Σάββατο καὶ ὥρα 15.00 ἀπὸ τὴν πλατεῖα Ἀττικῆς καὶ ἡ ἐπιστροφή ἀπὸ Ἀγία Τριάδα τὴν Δευτέρα 11 Ἰουνίου καὶ ὥρα 16.30. Παράκληση καὶ πάλι γιὰ τὴν ἔγκαιρη συμμετοχή.

Στείλτε τίς συνδρομὲς σας καὶ ὑλικὸ γιὰ τὴν ἐφημερίδα στὸ Γραφεῖο τοῦ Συνδέσμου, κ. Κων)νον Βλάχον, Γ' Σεπτεμβρίου 18, τηλέφ. 52 35 148.

κουκουβιστιαν να

ΟΙ ΣΚΑΠΑΝΕΙΣ ΤΗΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΗΣ

Δέν μᾶς ἀρέσουν οἱ κολακεῖες καὶ οἱ ὕμνολογίες. Δέν μποροῦμε ὅμως νὰ ἀρνηθοῦμε τὸν ἔπαινο γιὰ ὠρισμένες ἐνέργειες ποὺ ξεκινᾶνε ἀπὸ ἓνα πρόσωπο, σμίγουν μὲ τοὺς πολλοὺς καὶ κάνουν πραγματικά ἀξιοζήλευτα ἀποτελέσματα. Ὅποιος βρέθηκε τὸ Πάσχα στὸ χωριὸ θὰ διαπίστωσε, παρ' ὅλες τὶς ἀσχημες καιρικὲς συνθήκες μιὰ καθαριότητα ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη. Δρόμοι πεντακάθαροι, αὐλάκια ἀνοιχτά, φρεάτια ἀποφραγμένα, τεῖχοι ἀσπρισμένοι, πανῶ πού καλωσόριζε τοὺς μουσαφिरαίους καὶ εὐχόταν «ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ».

Ὅλα αὐτὰ ξεκινοῦν ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τοῦ χωριοῦ μας Θεμιστοκλῆ Ραπτόπουλο πού ἀπέδειξε πῶς ὁ Ζήλος τῶν ἐκλογῶν δέν ἦταν ψευτικός μὰ πολὺ ἀληθινός. Πρωτοπόρος παντοῦ μὲ ἀκούραστους συνεργάτες ὅλους τοὺς συγχωριανούς παρ' ὅλη τὴν προχωρημένη ἡλικία τους ἄρχισε νὰ δίνει μιὰ καινούργια ὄψη στὸ χωριό. Ἡ προσωπικὴ ἐργασία εἶναι τὸ μέσο γιὰ κάθε ἐπιτυχία. Ἄν ἔτυχε κάποιος ξένος νὰ βρεθῇ ἡμέρα προσωπικῆς ἐργασίας στὸ χωριὸ θὰ ἔμενε ἐκθαμβος ὄχι ἀπὸ τὴν πάνδημη προσέλευση ἀλλὰ ἀπὸ τὸ κέφι, τὴ διάθεση καὶ τὴν ὄρεξη γιὰ δουλειὰ ὅλων. Αὕτῃ εἶναι ἡ κοινωνία τῆς Κουκουβίστας, ὁ λαὸς ὁ ἀκούραστος. Μπράβο σὲ ὅλους.

ΕΠΕΤΑΙ ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Τὸ ἐπικίνδυνον σημεῖο τοῦ δρόμου στὴ στροφή τῆς πλατείας, κάτω ἀπὸ τὸ ἄγαλμα τοῦ Παπαντριά πού εἶχαν βγεῖ ἔξω τὰ σίδερα καὶ κινδύνευαν ἄνθρωποι καὶ ὀχήματα —γιὰ τὸ ὁποῖο τὸ Δελτίο εἶχε κάνει ἀρκετὰ σχόλια— ἔπαψε νὰ ὑπάρχει. Ὅχι μόνο αὐτὸ ἀλλὰ καὶ ὅλα τὰ κατεστραμμένα σημεῖα τοῦ δρόμου ἀπὸ τὴ Βρύση Ποτίμι μέχρι τὴν πλατεία ἀποκαταστάθηκαν. Τὸ συνεργεῖο ἐπισκευῆς ἦταν πρωτότυπο. Ὁ πρό-

εδρος τοῦ χωριοῦ κουβαλοῦσε τὸ μπετὸ μὲ τὸ καροτσάκι, ὁ ἀντιπρόεδρος χειριζόταν τὴν μπετονιέρα, ὁ Πλατανιάς, ὁ Σκεπετάρης, ὁ Παπαδάκης καὶ ὁ Τσουλανδρῆς ἔκαναν τὸ στρώσιμο. Τὰ λόγια νομίζουμε ὅτι περισσεύουν.

Ο ΑΚΟΥΡΑΣΤΟΣ ΕΡΓΑΤΗΣ

Ὅτι νὰ γράφει κανεὶς γιὰ τὸν Παναγιώτη Σκεπετάρη εἶναι λίγο. Ὅπου προσφορά πρῶτος, ὅπου ἐξελοντικὴ ἐργασία ἀκούραστος, ὅπου συμπαράσταση ἀκαταπόνητος. Νᾶτος λοιπὸν μὲ τὸ πινέλλο στὸ χέρι παρέα μὲ τὸ Βαγγέλη Παπαδάκη βάψανε ὅλο τὸ κοινοτικὸ γραφεῖο δωρεὰν μὲ χρώματα τῆς Κοινότητος καὶ ἔδωσαν μιὰ ὠραία εἰκόνα στὸ πρῶτο γραφεῖο τοῦ χωριοῦ μας. Θὰ λέγαμε λοιπὸν ὅτι δίκαια καὶ ἐπάξια θὰ μπορούσε ἡ κοινότητα νὰ τὸν ἀνακηρύξει ἐπίτιμο Δημότη τῆς. Μιὰ ἐλάχιστη ἀναγνώριση σ' ἓναν μεγάλο εὐεργέτη.

ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΑ ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ

Τὸ Κοινοτικὸ Συμβούλιο ἀποφάσισε νὰ πάρῃ μέτρα γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ θέματος τῶν σκουπιδιῶν ὥστε νὰ μὴν ἐμφανίζεται ἡ ἄθλια εἰκόνα τοῦ παρελθόντος σὲ γνωστὸ σημεῖο, πρᾶγμα πού πέρα ἀπ' τοὺς κινδύνους μόλυνσεων δίνει μιὰ πολὺ ἀσχημὴ ἐντύπωση στὸν ἐπισκέπτη καθὼς μὲ τὴν εἰσοδὸ του στὸ χωριὸ ἀντικρύζει αὐτὸ τὸ θέαμα στὴν Κακοτράχη.

Χῶροι λοιπὸν συγκεντρώσεως ὀρίστηκαν τρεῖς. Πρῶτος χῶρος τὸ γεφύρι κάτω ἀπὸ τὴν Κακοτράχη γιὰ κείνους πού μένουν πρὸς αὐτὴ τὴν πλευρά. Δεύτερος χῶρος ἡ Κύρῳ γιὰ ὅλους ὅσους μένουν στὸ κάτω μέρος τοῦ χωριοῦ καὶ τρίτος χῶρος τὸ ρέμα μετὰ τὶς καρυδιές τοῦ Δημόπουλου (Λαΐου) γιὰ ὅσους μένουν ἀπὸ πλατεῖα καὶ πρὸς ἐκεῖ. Ἐπειδὴ πιθανὸν ἢ μεταφορὰ νὰ εἶναι προβληματικὴ γιὰ πολλοὺς συγχωριανούς ἀποφασίστηκε παράλληλα γιὰ ὅσους ἀδυνατοῦν νὰ τὰ μεταφέρουν νὰ ἀνοίγουν λάκκους καὶ νὰ τὰ καίνε. Ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ συνιστᾶται ἰδιαίτερη προσοχὴ σὲ ὅλους γιατί τὴν τήρηση τῆς ἀποφάσεως ἔχει ἀναλάβει ἡ Χωροφυλακὴ καὶ ἡ Ἀγροφυλακὴ μὲ τὴ διενέργεια ἐλέγχου οἱ δὲ παραβάτες θὰ τιμωροῦνται

ἀμέσως με 1.000 δρχ. πρόστιμο, τυχόν δὲ ἐξακολούθησις θὰ ἐπαυξάνει τὴν ποινή. Ἄς προσέξουμε λοιπὸν ὅλοι μας καὶ ἰδιαίτερα οἱ παραθεριστὲς ὥστε καὶ οἱ δυσάρεστες καταστάσεις νὰ ἀποφευχθοῦν ἀλλὰ καὶ τὸ χωριό μας νὰ ἐμφανίζει καθαρή καὶ νοικοκυρεμένη ὄψη. Σὲ περίπτωση ποὺ τὰ μέτρα τροποποιηθοῦν τὸ Δελτίο καὶ πάλι θὰ τὰ καταστήσει γνωστὰ ὥστε ὅλοι νὰ ξέρουν τί πρέπει νὰ κάνουν.

* * *

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Ἴσως τῇ στιγμῇ ποὺ γράφονται αὐτὲς οἱ ἀράδες τὸ ὄνειρο τῆς νεολαίας ἀλλὰ καὶ ὅλων μας νὰ εἶναι γεγονός. Σὲ ἐπαφή ποὺ εἶχαμε πρόσφατα με τὸν πρόεδρο τοῦ χωριοῦ, πήραμε τὴν διαβεβαίωση ὅτι τὸ πνευματικὸ κέντρο εἶναι θέμα ὀλίγων ἡμερῶν, μιὰ καὶ τὸ ἄδαιο κοινοτικὸ Κατάστημα ἀφοῦ βγήκε σὲ Δημοπρασία σύμφωνα με τὰ κρατοῦντα δὲν βρέθηκε ἐνοικιαστής. Ἔτσι ἡ Κοινότητα θὰ φροντίσει γιὰ τὴ μετατροπὴ του σὲ Πνευματικὸ Κέντρο με παράλληλη γωνιά μουσείου λαϊκῆς παραδοσιακῆς τέχνης τοῦ χωριοῦ μας. Αὐτὸ δὲν εἶναι ἓνα τυχαῖο γεγονός ἀλλὰ ἓνα σημαντικὸ ξεκίνημα ποὺ θὰ γίνῃ με Συνεργασία Κοινότητος - Συνδέσμου καὶ ὅλων τῶν συγχωριανῶν. Ἐμπρὸς λοιπὸν νὰ προσφέρουμε ὅλοι μας στὸ θαυμάσιο αὐτὸ ἔργο ποὺ θὰ γιορταστεῖ με κάθε ἐπισημότητα μόλις ἐτοιμαστεῖ στοὺς καλοκαιρινούς μῆνες.

Καθε μορφῆς ὑλικό, πνευματικὸ, παραδοσιακό, ψυχαγωγικὸ μπορεῖτε νὰ τὸ στέλνετε ἢ στὸ Σύνδεσμο ἢ στὴν Κοινότητα γιὰ νὰ ἀρχίσῃ ὁ ἐξοπλισμός.

* * *

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΑΡΔΕΥΣΕΩΣ

Ἀπὸ τὴν Κοινότητα τοῦ χωριοῦ μᾶς στάλθηκε ὁ νέος κανονισμός ἀρδεύσεως τῶν κτημάτων ποὺ θὰ ἰσχύσει ἀπὸ φέτος καὶ ἔχει στὰ κύρια σημεία ὅπως παρακάτω:

1. Ἡ ἀρδευτικὴ περίοδος ἀρχίζει στὶς 15 Μαΐου καὶ λήγει στὶς 30 Σεπτεμβρίου.

2. Ὅλοι οἱ καλλιεργητὲς ὑποχρεοῦνται νὰ διανοίξουν τοὺς παραύλακες καὶ νὰ τοὺς διατηροῦν ἀνοιχτοὺς γιὰ νὰ μὴν γίνεταί σπατάλη τοῦ νεροῦ, ἄλλως θὰ ἔχουν συνέπειες.

3. Τὰ ἀρδεύόμενα κτήματα χωρίζονται σὲ δυὸ ζῶνες. Ἡ πρώτη ἀρχίζει ἀπὸ τὸ Κεφαλόβρυσσο καὶ τελειώνει στὸ Χάλικα (Χάλιξ) καὶ ἡ δευτερὴ ἀπὸ τὸ Κεφαλόβρυσσο μέχρι πλάτανο.

4. Τὰ διαφεύγοντα νερά ἀπ' τὶς πηγὲς Κεφαλοβρύσου ὑπάγονται στὸν παρόντα κανονισμό.

5. Ἡ ἀρδευση θὰ γίνεταί με σειρὰ προτεραιότητος με συγκεντρωμένο τὸ νερὸ ξεκινώντας ἀπὸ τὸ Κεφαλόβρυσσο πρὸς Χάλικα καὶ μετὰ πρὸς Πλάτανο. Τὴν ρύθμιση τοῦ ὅλου θέματος ἐπιλαμβάνεται ὁ ὑδρονόμος ἢ ὁ Ἀγραφύλακας.

6. Σὲ περίπτωση μειώσεως τοῦ νεροῦ τὸ Κοιν. Συμβούλιο θὰ καθορίσει τὴν με ὥρες ἀρδευση ἥτοι 6 ὥρες τὴν ἡμέρα καὶ 8 τὴ νύχτα γιὰ κάθε στρέμμα. Ἄν πέσει βροχή, ἡ ἀρδευση θὰ συνεχίζεται ἀπὸ τὸ σημεῖο ποὺ σταμάτησε.

7. Καλλιεργητὴς εἰδοποιούμενος ἀρμοδίως καὶ προσηκόντως νὰ ποτίσει καὶ δὲν προσέρχεται χάνει τὴ σειρά του ἐκτὸς ἀνωτέρας βίας καὶ ἐγκαίρου εἰδοποιήσεως.

8. Ὁ καλλιεργητὴς ὑποχρεοῦται τὴν ὥρα τῆς ἀρδεύσεως νὰ βρίσκεται στὸ κτῆμα γιὰ νὰ μὴν σπαταλᾶται τὸ νερὸ, ἄλλως θὰ μνηύεται.

9. Ἀπαγορεύεται ἡ παρακόλυση τῆς ροῆς τοῦ νεροῦ καὶ ἡ ρίψη ἀπορριμάτων στοὺς αὐλάκες καὶ τὸ δέσιμο ζώων πλησίον αὐτῶν.

10. Ἀπαγορεύεται ἡ αὐθαίρετη διακοπὴ τοῦ νεροῦ ἀπὸ καλλιεργητὴ ποὺ δὲν ἔχει σειρά.

11. Ὁ παρὼν καταργεῖ κάθε προηγούμενον.

* * *

= ΤΟ ΚΤΕΛ ΑΡΧΙΣΣΕ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ =

Τὸ Δελτίο μας ἔστω κι ἂν κινεῖται μέσα σ' ἓνα μικρὸ χωρὶο, δὲν παύει νὰ θίγει τὰ καυτὰ προβλήματα τοῦ χωριοῦ καὶ νὰ πετυχαίνει ἀνάλογες λύσεις. Τὸ θέμα τοῦ ΚΤΕΛ ἔχει πολλὰς φορὲς γίνετο στόχος, με ἀποτέλεσμα, ἐπὶ τέλους, νὰ δοθεῖ μιὰ λύση. Βέβαια, ἡ λύση με τὰ νέα 2 δρομολόγια ποὺ καθιέρωσε τὸ ΚΤΕΛ δὲν εἶναι ἰδανική, ἀλλὰ τέλος πάντων, εἶναι κάτι.

Γίνεται λοιπὸν, κάθε Δευτέρα καὶ Σάββατο, με ἑνταπόκριση Γραβιά καὶ Μπράλλο, ὡς ἀκολουθῶς:

Ἀπὸ Καλοσκοπὴ ἀναχωρεῖ στὶς 5.30 τὸ πρωῒ, Δευτέρα καὶ Σάββατο. Ἀπὸ Μπράλλο τὶς ἴδιες μέρες στὶς 12.30 γιὰ νὰ ξαναφύγει ἀπὸ Καλοσκοπὴ στὶς 2.30 τὸ μεσημέρι τὶς ἴδιες μέρες.

ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΟΣ Ο ΧΟΡΟΣ

“Όσοι βρέθηκαν στὸν ἐτήσιο χορὸ τοῦ Συνδέσμου μας πὺν ἔγινε στὶς 18 Μαρτίου στὴν ταβέρνα «Καλύβα» ἀκόμα θάχουν νὰ λένε ὅχι μόνο γιὰ τὴν πολυάριθμη συμμετοχὴ τῶν συγχωριανῶν καὶ φίλων πὺν ἄγγιξαν τοὺς 600· ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸ ὠραῖο γλέντι πὺν τράβηξε ὡς τὶς πρωῒνές ὥρες. Ὁμολογουμένως ἡ μεγάλη προσέλευση ἐξέπληξε ὅλους μας καὶ ἦταν κάτι πρωτοφανές ἀλλὰ καὶ συγκινητικὸ νὰ ζοῦμε ὅλοι μεγάλες ὥρες μεγάλες ἀνιμνήσεις κάτω ἀπ’ τοὺς ἤχους τοῦ Ρουμελιώτικου κλαρίνου. Ἄν μάλιστα ἡ ἐπόμενη ἡμέρα δὲν ἦταν ἐργάσιμη δὲν θάταν ὑπερβολὴ νὰ πῶμε ὅτι θὰ ἄγγιζαμε τὰ 1.000 ἄτομα. Ὁραῖα λοιπὸν ἀτμόσφαιρα τέτοια πὺν μόνο ἐμεῖς ξέρομε νὰ τὴν φτιάχνουμε ἀποδείχνοντας πῶς γιὰ μᾶς ὁ Σύνδεσμος εἶναι κάτι τὸ ἱερὸ τὸ μεγάλο πὺν μᾶς κρατάει δεμένους μὲ τὸ χωριό. Θάταν παράλειψη νὰ μὴν τονισθεῖ ἡ παρουσία τοῦ Προεδρείου τοῦ χωριοῦ, ἡ παρέα τοῦ Γιάννη Χαμηλοῦ πὺν ἦρθε ἀπὸ τὴ Λαμία, ἡ παρέα ἐπίσης πὺν ἦρθε ἀπὸ τὴ Λειβαδιὰ ὅπως καὶ ἀπὸ μακρυνὰ σημεία τῆς Ἀττικῆς. Τὸ Δ.Σ. αἰσθάνεται τὴν ὑποχρέωση καὶ μέσα ἀπὸ τὶς σελίδες τοῦ Δελτίου νὰ εὐχαριστήσῃ θερμὰ ὅσους τίμησαν τὴ βραδυὰ αὐτὴ καὶ εὔχεται τοῦ χρόνου νὰ εἶναι διπλάσια ἡ συμμετοχή.

* * *

ΠΑΣΧΑ 1979

Οἱ καιρικὲς συνθῆκες θὰ ταίριαζαν περισσότερο σὲ Χριστούγεννα παρὰ σὲ Πάσχα. Ἡ βροχή, τὸ χιόνι καὶ τὸ φοβερὸ κρύο, ἔκαναν αὐτοὺς πὺν βρέθηκαν στὸ χωριό —καὶ ἦταν πραγματικὰ κοσμοσυρροή— νὰ θυμούνται τὸ φετεινὸ Πάσχα γιὰ χρόνια.. Ἀλλὰ, εἰς νὰ μὴν ἔφταναν ὅλα αὐτά, ἦρθε καὶ ἡ διακοπὴ τοῦ ἡλεκτρικοῦ γιὰ νὰ κάνει πιὸ σκληρὸς ἀκόμα τὶς συνθῆκες. Πολλοί, ἄρχισαν νὰ ἐγκαταλείπουν τὸ χωριό, πρὶν τὴ Λαμπρὴ. Οἱ πιὸ ψύχραιμοι ὅμως, δὲν τῶθалан κάτω. Οἱ ὁμαδικὲς ψησταριὲς ἐτοιμάστηκαν καὶ τὰ ἀρνιά πῆθησαν κάτω ἀπὸ ἀδιάβροχα καὶ αὐτοσχέδιες τέντες, ἔστω κι ἂν ἔπεφτε ἄφθονο χιόνι. Τὸ γλέντι δὲν ἔλειψε τόσο στὶς ψησταριὲς ὅσο καὶ στὴ συνέχεια, στὰ σπίτια. Αὐτό, λοιπὸν, ἦταν τὸ φρετινὸ καὶ ἀλησμόνητο Πάσχα κι ἂν ἀναλογιστοῦμε, ὅτι τοῦ χρόνου εἶναι σὶς ἀρχὲς Ἀπριλίου, τότε ποιὸς ξέρει τί κρύο θάχει.

* * *

= ΤΟ ΡΟΛΟΪ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ =

Καὶ παλιότερα ἐπικρατοῦσε ἡ ἴδια εἰκόνα καὶ σή-

μερα πάλι ἡ ἴδια. Τὸ ρολοὶ τῆς ἐκκλησίας παραμένει σταματημένο ἐδῶ καὶ καιρό. Γιατί ἄραγε; Ἐχει πάθει βλάβη; Συγχωριανὸς μᾶς εἶπε:

— Τὸ ρολοὶ εἶναι μεγάλο στολίδι γιὰ τὸ χωριό, ἀλλὰ καὶ σύντροφος γιὰ ὅλους μας. Ἄς μὲ μάθουν νὰ τὸ κουρδίζω καὶ θὰ τὸ φροντίζω ἐγώ, δὲν εἶναι δὲ καὶ μεγάλος κόπος.

Ἄν, λοιπὸν, τὸ ἐκκλησιαστικὸ συμβούλιο δὲν μπορεῖ, ἂς ἀναθέσει στὸ Γιώργο Τσουλνδρὴ νὰ τὸ φροντίζει.

* * *

ΜΕΓΑΛΗ ΖΗΜΙΑ ΣΤΙΣ ΚΑΤΣΙΚΕΣ

Ἀπὸ ἄγνωστη αἰτία φέτος ψόφησαν ἀρκετὲς γίδες καὶ στερήθηκαν πολλὲς οἰκογένειες ἀπ’ αὐτὸ τὸ ζωντανό, πὺν πολλὲς φορὲς ἀπάνω του στηρίζεται ἓνα μέρος ἀπὸ τὰ οἰκονομικὰ μᾶς οἰκογένειας. Τὸ γεγονός τοῦτο τὸ ἀκούσαμε στὸ χωριό μὲ θλίψη, ἀπὸ στόματα συγχωριανῶν, πὺν ἔχασαν μιὰ καὶ δύο γίδες. Ἐκεῖνο ὅμως πὺν θέλουμε νὰ τονίσουμε, εἶναι τὸ «ἄνωθεν ἐνδιαφέρον». Καμμιά φροντίδα, καμμιά μέριμνα, κανένα μέτρο. Ἡ ἀπάντηση τοῦ κτηνίατρο, ὅταν τὸν εἰδοποίησαν, ἦταν: «Πληρῶστε τὸ ταξὶ καὶ θάρθω». Ρωτᾶμε τὴ Γεωργικὴ Ὑπηρεσία Ἀμφισσας, ἂν πρόκειται γιὰ ἰδιωτικὸ ἢ δημόσιο κτηνίατρο κι ἂν ἡ ἴδια ὑπηρεσία θὰ μπορούσε γιὰ τέτοιες περιπτώσεις νάχει κάνει εἰδικὴ πρόβλεψη καὶ ἀντιμετώπιση, ὥστε νὰ μπορεῖ ὁ κάθε ὑπάλληλος νὰ πηγαίνει ὅπου τὸν καλοῦν. Νά, λοιπὸν, δὲν ἔφτανε πὺν οἱ ἄνθρωποι ἔχασαν ἓνα κομμάτι ἀπὸ τὸ «βίος τους», ἔπρεπε νὰ πληρώσουν κι ἀπὸ πάνω. Τώρα περιμένουν μιὰ κάποια ἀποζημίωση. Γιὰ νὰ δοῦμε πόσο θὰ περιμένουν...

* * *

ΓΙΑ ΤΟ ΟΣΤΕΟΦΥΛΑΚΙΟ

Ἐνα βέμα πὺν πρέπει νὰ τακτοποιηθεῖ, εἶναι ὁ ἐξοπλισμὸς τοῦ ὀστεοφυλακίου στὸ χωριό. Συγχωριανὸς μᾶς πρότεινε νὰ ἀναλάβει ὁ Σύνδεσμος τὸν ἐξοπλισμό, ὥστε νὰ ἐφοδιασθεῖ ὁ χῶρος αὐτός μὲ ἔτοιμα ράφια (ντέξιον) καὶ ὁμοιόμορφα κιβώτια γιὰ τὰ ὅστα, ὥστε ἡ ὅλη εἰκόνα νὰ παρουσιάζει ἓνα κάπως νοικοκυρεμένο θέαμα. Σ’ αὐτὴ τὴν προσπάθεια, τὸ Δελτίο ἀνοίγει ἀπὸ σήμερα στήλη καὶ παρακαλεῖ τὰ μέλη μὲ τὶς προαιρετικὲς τους εἰσφορὲς, νὰ καλῶνουν κι αὐτὸ τὸ σκοπὸ.

ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΜΕ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΤΑΜΕΙΟ

Όπως είναι γνωστό οι Δημότες Καλοσκοπής που έχουν περιουσιακά στοιχεία στο χωριό πληρώνουν κάθε χρόνο ένα όρισμένο ποσό που περιλαμβάνει τέλη ύδρευσεως και άρδευσεως, φωτισμού κ.λ.π. για λογαριασμό της Κοινότητας, την είσπραξη των οποίων έχει αναλάβει το Δημόσιο Ταμείο Ἀμφίσσης.

Δυστυχώς όμως η διαμονή των περισσοτέρων στην Ἀθήνα και σέ άλλες πόλεις και η αλλαγή πολλές φορές των διευθύνσεων των δημιουργεί πολλές περιπλοκές με αποτέλεσμα πολ-

λοί να μὴν ειδοποιούνται ή να ειδοποιούνται κατ' εὐθείαν με ἐντάλματα συλλήψεως καί προσωποκρατήσεως για ἀσήμαντα μικροποσά καί να εὐρίσκονται πρό ἐκπλήξεων, να τὰ βάζουν δέ καί με τὸν Σύνδεσμο!!! Προτείνουμε λοιπόν για να ἀποφεύγονται ὅλες αὐτὲς οἱ καταστάσεις για ὅσους ὁ Ταμίας δὲν βρίσκει στὸ χωριό ὅταν ἀνεβαίνει για εἰσπράξεις να ἐνημερώνεται για τίς διευθύνσεις των ἀπὸ τὴν Κοινότητα καί να τοὺς στέλνεται κατ' εὐθείαν ἡ ειδοποίηση. Ἀλλωστε ἡ μέχρι τώρα πρακτικὴ ἀπέδειξε ὅτι κανένας δὲν ἔχει τὴ πρόθεση να μὴν πληρώσει. Ἀς βρεθῇ λοιπὸν ἡ πιὸ σωστὴ λύση μιὰ καί τὸ θέμα ἐμφανίζεται ἴδιο ἐδῶ καί ἀρκετὰ χρόνια.

Ἡ φωτογραφία αὐτὴ εἶναι τοῦ 1935, στὸ πανηγύρι τῆς Ἀγίας Τριάδας. Διακρίνονται οἱ: Χαράλαμπος Κωστοῦρος, Αἰκατερίνη Κωστοῦρου, Δήμος Μαλιβίτης, Ζωὴ Μαλιβίτη, Μαρία Μαλιβίτη, Κωνσταντία Μαλιβίτη, Δήμητρα Χαραλάμους, Νίκος Χαραλάμους, Γεωργία Ζ. Ἀχλαδᾶ, Ζήσης Ἀχλαδᾶς καί οἱ μικροί: Γιώργος Κωστοῦρος, Ἑλένη Μαλιβίτη,

Βασιλικὴ Χαραλάμους καὶ Καλλιόπη Χαραλάμους.

Στίς μέρες πού πέρασαν

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ἡ κόρη τοῦ συγχωριανοῦ Θανάση Ἀλεξίου (Σαμαρά), Ἀλεξάνδρα, πού βρίσκεται στὸν Καναδά, ἀπόκτησε ἀγοράκι.

Τὸ Δελτίο εὔχεται νὰ ζήσει.

* * *

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Στίς 20 Μαΐου ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Κώστας Βλάχος, βάπτισε στοὺς Ἀγίους Ἀναργύρους τὸ ἀγοράκι του καὶ τὸ ὀνόμασε «Παναγιώτη». Ἀνάδοχος ἦταν ἡ σύζυγος τοῦ βουλευτοῦ κ. Μ. Καραπιτέρη.

Νὰ ζήσει ὁ μικρὸς Παναγιώτης.

* * *

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ἡ Ἑλένη Ἡλία Βλάχου, μνηστεύτηκε μὲ τὸν κ. Ἡλία Στογιάννη.

Ὁ Τάκης Γ. Λευκαδίτης μνηστεύτηκε μὲ τὴν δα Αἰκατερίνη Μακρῇ.

Τὸ Δελτίο εὔχεται καλὰ στέφανα.

* * *

ΓΑΜΟΙ

Στίς 23 Ἀπριλίου ἔγινε ὁ γάμος στὸ χωριὸ τῆς Γεωργίας Π. Κυρίτη καὶ τοῦ κ. Γεωργίου Λαζόγλου. Ἀξιοσημείωτο, ὅτι εἶχε νὰ γίνει γάμος στὸ χωριό, δέκα ὁλόκληρα χρόνια. Παρ' ὅλες τὶς ἄσκημες καιρικὲς συνθῆκες, ὁ γάμος εἶχε ἀρκετὰ παραδοσιακὸ χρώμα, μὲ τραγοῦδια καὶ γλέντι, πού τράβηξε ὡς τὸ πρωτό.

Στίς 29 Ἀπριλίου, στὸν Ἅγιο Μάρκο Πατησίων, ἓνα νεαρὸ ζευγάρι, ὁ Γιώργος Κ. Λίτσος καὶ ἡ Γιώτα Καραδήμου, δέθηκαν μὲ τὰ δεσμὰ τοῦ γάμου. Κουμπάρος, ὁ πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Κ. Βλάχος καὶ ἡ σύζυγός του Ἑλένη.

Στίς 6 Μαΐου ἐτέλεσε τοὺς γάμους τοῦ ὁ Βαγγέλης Γ. Ματθαίου καὶ ἡ Δέσποινα Ἀποστόλου. Πλήθος συγχωριανῶν, πού παραβρέθηκαν στὸ γάμο, εὐχήθηκαν τὸ ζευγάρι.

Στίς 13 Μαΐου, ὁ Εὐθύμιος Δ. Κόλλιας καὶ ἡ Λίτσα Βαρελά, τέλεσαν τοὺς γάμους τους στὴν ἐκκλησία τῆς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν.

Στὰ παραπάνω ζευγάρια εὐχόμαστε εὐτυχισμένη ζωή.

* * *

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Στὴν ἐκκλησία τοῦ χωριοῦ, τελέστηκε ἐτήσιο μνημόσυνο στὴ μνήμη τοῦ Δημήτρη Μώρη, πού τόσο πρόωρα, πρὶν ἓνα χρόνο, ἔφυγε γιὰ πάντα ἀπὸ κοντά μας.

Ἐπίσης, στὸ χωριὸ ἔγινε ἐτήσιο μνημόσυνο στὴ μνήμη τοῦ Ἀσημάκη Δανιήλ.

Στίς 18 Φεβρουαρίου ἔγινε μνημόσυνο 40 ἡμερῶν γιὰ τὴν ἀνάπαυση τῆς ψυχῆς τοῦ ἀειμνήστου δασκάλου τοῦ χωριοῦ μας Νίκου Χασιακοῦ. Τὴν τελετὴ τοῦ μνημοσύνου παρακολούθησε ὅλη σχεδὸν ἡ παροικία μας. Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ αὐτὴ

τήν εκδήλωση, ή σύζυγός του Νατάσα Χασιακού, για να τιμήσει τη μνήμη του συζύγου της, θυμήθηκε τα παιδιά του χωριού μας και μέσω του Συνδέσμου μας έστειλε σ' αυτά από ένα δέμα.

Τα δέματα μοίρασε στα παιδιά την ημέρα του Πάσχα, το μέλος του Δ.Σ. Θανάσης Μαλεβίτσης, αφού προηγουμένως μίλησε για την προσωπικότητα του δασκάλου, που στα χρόνια που υπηρέτησε στο χωριό μας δεν ασχολήθηκε μόνο με το «Ωρολόγιο Πρόγραμμα του σεβαστού Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων», αλλά και με την πολιτιστική και ψυχική διαπαιδαγώγηση των παιδιών και μέσω των παιδιών, των κατοίκων του χωριού.

Σε κάθε παιδί, ή κυρία Χασιακού, εκτός από την οικονομική ενίσχυση, την γραφική ύλη κ.λ.π. έστειλε και από μια επιστολή, που με ευχαρίστηση τη δημοσιεύουμε, έπειδή δείχνει τη μεγάλη αγάπη που μετέδωσε στην ίδια για τα παιδιά, ο αξέχαστος Δάσκαλος του χωριού μας, Νίκος Χασιακός.

*Αγαπημένο μου παιδί

Καλό Πάσχα σε σένα και την οικογένειά σου.

Σου εύχομαι κάθε προκοπή στη Ζωή σου, να είσαι γερό, καλό στά μαθήματα, να αγαπάς τους ανθρώπους, το χωριό σου, την πατρίδα σου.

Ο άντρας μου ο Νίκος Χασιακός, θα τον θυμούνται οι δικοί σου, ήταν κι αυτός από την Κουκουβίστα. Ήταν κάποτε δάσκαλος εκεί. Αγάπησε πολύ τους ανθρώπους του χωριού του, τα παιδιά του σχολείου, τα έλατα και τα κρύα νερά της Κουκουβίστας, την κάθε γωνιά της.

Δυστυχώς όμως η Ζωή, ο αγώνας, η επιβίωση, τον κράτησαν μακριά από τον τόπο του, που πάντα όμως γέμιζε την καρδιά και τη σκέψη του.

Λέγαμε, πώς ίσως τώρα στά στερνά μας να ξαναγυρίσαμε εκεί.

Άλλοίμονο, έδω και τρεις μήνες, ο Νίκος Χασιακός, έφυγε για το μακρινό και αγύριστο ταξίδι.

Στη μνήμη του, αγαπημένο μου παιδί του σχολείου της Κουκουβίστας, σου στέλνω πολύ λίγα πράγματα για το Πάσχα και πολλές ευχές, να γίνης ένας σωστός, χρήσιμος, τίμιος και τρυφερός άνθρωπος στη Ζωή σου, όπως ήταν και ο πατριώτης σου, ο δάσκαλος Νίκος Χασιακός.

Με αγάπη
η γυναίκα του

Στην ώραία αυτή χειρονομία απάντησε εκ μέρους των παιδιών, ο δάσκαλος κ. Ίωσήφ Μιχαηλίδης, εκφράζοντας τη βαθειά συγκίνησή του και τις θερμές ευχαριστίες των παιδιών.

*Αξιότιμη κυρία Χασιακού.

Σας ευχαριστούμε θερμά, που είχατε την καλοσύνη να στείλετε στο σχολείο του χωριού μας τα τόσο όμορφα δώρα σας.

Είχατε την υπομονή και την φιλοτιμία να οργανώσετε με άψογο τρόπο την αποστολή των δώρων σας σε δέματα, ξεχωριστά για το κάθε παιδί.

Ένα συγκινητικό γράμμα, αξιόλογα σχολικά είδη, διάφορα γλυκά και χρήματα βρέθηκαν στο καθενός το δέμα. Τί παραπάνω θα ζητούσε μια παιδική ψυχή, για να δοκιμάσει τόση ευχάριστη έκπληξη και χαρά μαζί, παίρνοντας τα πολύτιμα αυτά δώρα; Πραγματικά πετύχατε να κάνετε τα παιδιά της Καλοσκοπής να ζήσουν ένα αξέχαστο Πάσχα!

Σε αντίθεση, έσεεις περάσατε φέτος ένα διαφορετικό Πάσχα χωρίς τον άνθρωπο εκείνον, που για χρόνια στάθηκε ο αχώριστος σύντροφος της ζωής σας.

Σε διάφορες συζητήσεις που έγιναν και στις τοπικές μας εφημερίδες πληροφορηθήκαμε, έμεις οι νεοφερμένοι δάσκαλοι, το λαμπρό χαρακτήρα και τις εύγενικές επιδιώξεις στη Ζωή του έκλειπόντος συναδέλφου Νικολάου Χασιακού. Νιώσαμε κι έμεις με τη σειρά μας να συμμεριζόμαστε τη λύπη και την πίκρα όλων, για το χαμό του εκλεκτού αυτού ανθρώπου, που τερμάτισε τη Ζωή του με αξιοπρέπεια και τιμή.

Στις δύσκολες αυτές στιγμές του πένθους και της μοναξιάς σας, είτε ο Θεός να σας χαρίζει δύναμη και υπομονή.

Με μεγάλη εκτίμηση

Ο δάσκαλος του χωριού

Μιχαηλίδης Ίωσήφ

ΠΛΕΚΤΑ «ΑΠΟΛΛΩΝ»
ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΓΚΙΟΥΛΒΙΞΙΩΤΗΣ & ΣΙΑ ΟΕ

Θά μās βρῆτε στὸν Κολωνὸ
Ἑλλησπόντου 68 (πρᾶτῆριο)
Ἑλλησπόντου 24 α' κατὰστημα

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΥ

Τὸ πρῶτο καταστατικὸ τοῦ Συνδέσμου μας δημοσιεύτηκε τὸ 1962, γιὰ νὰ τροποποιηθῇ τὸ 1972 μόνο σὲ ὅ,τι ἀφοροῦσε τὴν ἐπιβολὴ πειθαρχικῶν ποινῶν, χωρὶς οἱ ἄλλες του διατάξεις νὰ μεταβληθοῦν. Ἐτσι τὸ ἀρχικὸ κείμενο, ποὺ περιλάμβανε ἑπτὰ συνολικὰ ἄρθρα, παρέμεινε ἴδιο ἀπὸ τότε καὶ μέχρι σήμερα, μὲ ἀποτέλεσμα —στὴν πρακτικὴ ἐφαρμογὴ του— νὰ προκύψουν πάρα πολλὰ θέματα εἴτε γιὰτὶ δὲν ὑπάρχει ἀνάλογη διάταξη, εἴτε γιὰτὶ ὑπάρχουν κενὰ καὶ ἀσάφειες. Παράλληλα, οἱ καιροὶ ἄλλαξαν, ὁ Σύνδεσμος διευρύνθηκε καὶ ἀγγίζει τὰ 400 μέλη, ἡ νεολαία διεκδικεῖ συμμετοχὴ στὸ Σύνδεσμο καὶ καταστατικὴ νομιμοποίησή της. Ὅλα τοῦτα στὸ παρελθόν, κατέστησαν ἀναγκαῖα τὴν τροποποίησιν τοῦ καταστατικοῦ, μὲ ἀποτέλεσμα τὸ Δ.Σ. τοῦ Συνδέσμου νὰ προχωρήσῃ στὴν πραγματοποίησιν της. Μὲ βάση λοιπόν, τὴν πρακτικὴ καὶ τὰ προβλήματα ποὺ δημιουργήθηκαν σχετικὰ μὲ τίς ἐλ-

λείψεις τοῦ καταστατικοῦ, ἐπεξεργάσθηκα ἓνα σχέδιο τροποποιήσεως μὲ 31 συνολικὰ ἄρθρα, προσπαθώντας νὰ ἀντιμετωπίσω ὅσα θέματα διαπίστωσα ὅ ἴδιος καὶ ὅσα μοῦ πρότειναν διάφορα μέλη, σύμφωνα καὶ μὲ τὴν ἰσχύουσα Νομοθεσία. Αὐτὸ δὲν πάει νὰ πεῖ, πὼς εἶναι τέλειο. Ἀντίθετα, μπορεῖ νὰ ὑπάρχουν πολλὰ θέματα ποὺ διέφυγαν τῆς προσοχῆς. Ἡ στή συνέχεια δημοσίευση ὁλοκληροῦ τοῦ σχεδίου τοῦ καταστατικοῦ τροποποιημένου, ἔχει σὰν ἀποκλειστικὸ σκοπὸ νὰ μελετηθεῖ ἀπὸ ὅλα τὰ μέλη καὶ νὰ υποβληθοῦν γνώμες καὶ προτάσεις ἐγγράφως πρὸς τὸ Δ.Σ. ὥστε νὰ ἀντιμετωπισθῇ κάθε περίπτωση καὶ νὰ ἀποφεύγονται προβλήματα στὸ ἐξῆς. Τίς γνώμες καὶ προτάσεις σα εἰς ἐπεξεργαστῇ τὸ Δ.Σ. σὲ σχέσιν μὲ τὸ σχέδιο, ὥστε στὴ Γενικὴ Συνέλευσιν νὰ εἶναι ὁλοκληρωμένο τὸ καταστατικὸ καὶ νὰ ψηφισθῇ γιὰ νὰ ἀκολουθήσῃ ἡ νόμιμη διαδικασία δημοσίευσως καὶ ἐγκρίσεως του.

Κ. Βλάχος

Τὸ ἐν Ἀθήναις ἐδρεύον Σωματεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Σύνδεσμος Καλοσκοπιῶν Παρνασσίδος, ἡ Ἁγία Τριάς», ἰδρυθὲν νομοτύπως ἐν ἔτει 1961, ἀναγνωρισθὲν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 647) 62 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν καὶ τροποποιηθὲν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2708) 72 ἀποφάσεως, διοικούμενον συμφώνως τῇ καταστατικῇ αὐτοῦ τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

ΕΠΩΝΥΜΙΑ - ΕΔΡΑ - ΣΦΡΑΓΙΣ

Ἄρθρον 1ον

Ἰδρύεται ὑπὸ τῶν ἐν λεκανοπεδίῳ Ἀττικῆς κατοικούντων ἢ διαμενόντων καὶ καταγομένων ἐκ τῆς κοινότητος Καλοσκοπῆς Παρνασσίδος, Σωματεῖον, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Σύνδεσμος Καλοσκοπιῶν - Παρνασσίδος, ἡ Ἁγία Τριάς», μὲ ἔδραν τὰς Ἀθήνας.

Ἄρθρον 2ον

Ὁ Σύνδεσμος ἔχει σφραγίδα, ἣτις φέρει κυκλικῶς διὰ κεφαλαίων γραμμῶν τὰς λέξεις «ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΟΣ, Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ»

ΣΚΟΠΟΙ - ΜΕΣΑ

Ἄρθρον 3ον

Σκοποὶ τοῦ Συνδέσμου εἶναι:

α. Ἡ ἐπαφὴ καὶ ἐπικοινωνία τῶν μελῶν διὰ τὴν διενέργειαν στενότερων κοινωνικῶν καὶ φιλικῶν δεσμῶν μεταξύ των, ἡ ἀνάπτυξις πνεύματος ἀλληλεγγύης, ἡ ἐνίσχυσις τοῦ αἰσθήματος τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν γενέτειραν καὶ τῆς μερίμνης πρὸς τὰ προβλήματα τῆς.

β. Ἡ μελέτη καὶ παρακολούθησις τῶν ἀναγκῶν τοῦ χωρίου καὶ ἡ παροχὴ ὕλικῆς καὶ ἠθικῆς συνδρομῆς εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκη τοιαύτης.

γ. Ἡ μερίμνη διὰ τὴν ἐκτέλεσιν κοινωφελῶν ἔργων, ἥτοι, συγκοινωνίας, ὑδρεύσεως, δεινδοφυτεύσεως, ὁδοποιίας καὶ λοιπῶν ἔργων ἐξωραϊσμοῦ τοῦ χωρίου, ὡς καὶ διὰ τὴν ἀξιοποίησιν ἀρχαιολογικῶν καὶ ἐτέρων χώρων τῆς περιοχῆς προαγόντων τὴν οἰκονομίαν, τὸν τουρισμὸν καὶ τὴν ὑγιεινὴν τοῦ χωρίου.

Ἄρθρον 4ον

Ἡ πραγματοποίησις τῶν ὡς ἄνω σκοπῶν θέλει ἐπιτευχθῇ διὰ παντὸς νομίμου μέσου, χρηνομένου ὑπὸ τοῦ

ἐκάστοτε Δ.Σ. ὡς προσφόρου ιδίᾳ δέ:

α. Δι' ὀργανώσεων ἐκδρομῶν, διαλέξεων, συνεστιάσεων, χοροεσπερίδων καὶ λοιπῶν ἐκπολιτιστικῶν ἐκδηλώσεων.

β. Διὰ τῆς συγκροτήσεως ἐπὶ μέρους εἰδικῶν ἐπιτροπῶν μελέτης καὶ ἐργασίας.

γ. Διὰ τῆς ἐκδόσεως ἐντύπων ὑπὸ εἰδικῆς πρὸς τοῦτο καθοριζομένης ἐπιτροπῆς ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. τελοῦσης ὑπὸ τὸν ἀμεσον ἐλεγχόν του καὶ εὐθύνῃ.

δ. Διὰ τῆς συνεχοῦς ἐπικοινωνίας ἐν πνεύματι ἀγαθῆς συνεργασίας μετὰ τοῦ ἐκάστοτε Κοινοτικῶ Συμβουλίου τοῦ χωρίου καὶ τῶν ἐν αὐτῇ θιούντων.

ε. Διὰ τῆς ὀργανώσεως τῆς ἐν λεκανοπεδίῳ Ἀττικῆς νεολαίας καταγομένης ἐκ τοῦ χωρίου Καλοσκοπῆς ἢ συνδεσμένης ἰδιαιτέρως πρὸς τοῦτο εἰς τρόπον συσφίξεως τῶν εὐγενῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν καὶ διατηρήσεως τοῦ κοινοῦ δεσμοῦ καταγωγῆς των, ὡς καὶ ἡ αὔξησις τοῦ αἰσθήματος τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν γενέτειραν. Πρὸς δὲ ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Σύνδεσμον ὡς μελλοντικῶν φορέων του. Ἡ παρακολούθησις τῶν προβλημάτων τῆς, ἐκπλήρωσις εὐγενῶν αἰτημάτων τῆς, ἢ συνδρομὴ εἰς ἐκδηλώσεις ἐχούσας σχέσιν μετὰ τοῦ χωρίου, δυναμένης νὰ συστήσῃ ἴδιον πρὸς τοῦτο κανονισμόν, ἀφοῦ προηγουμένως κατατεθῇ καὶ ἐγκριθῇ ὑπὸ τοῦ Δ.Σ., τῶν ἀρχῶν τῆς ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει παρεκκλινομένων τοῦ ὅλου γενικωτέρου σκοποῦ τοῦ Συνδέσμου.

ζ. Διὰ τῆς συνεργασίας μεθ' ἐτέρων ὁμοίων Σωματείων ὁμόρων καὶ μὴ χωρίων πρὸς ἐπίτευξιν κοινῶν σκοπῶν καὶ ἰεπιδιώξεων.

ΜΕΛΗ

*Ἀρθρον 5ον

Τὰ μέλη διακρίνονται εἰς τακτικά, ἀντεπιστέλλοντα, ἐπίτιμα καὶ ἑκτακτα.

Τ α κ τ ι κ ά : Οἱ γεννηθέντες ἢ καταγόμενοι ἐκ τοῦ χωρίου Καλοσκοπῆς ὡς καὶ οἱ καταγόμενοι ἐξ ἄλλων μερῶν, τελοῦν ὅμως ἐν γάμῳ μετὰ συζύγου καταγομένου ἐκ τοῦ χωρίου Καλοσκοπῆς. Τὰ τακτικά μέλη ἔχουν τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι.

Ἀ ν τ ε π ι σ τ ἔ λ λ ο ν τ α : Οἱ συγκεντροῦντες τὰς ἀνωτέρω προϋποθέσεις, ἀλλὰ κατοικοῦντες ἢ διαμένοντες ἐκτὸς τοῦ λεκανοπεδίου Ἀττικῆς οὐχὶ ὅμως καὶ οἱ μόνιμοι κάτοικοι τοῦ χωρίου. Τ ἀμέλη ταῦτα στεροῦνται τοῦ δικαίωματος τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι, μετέχουν ὅμως τῶν Γ.Σ.

Ἐ π ί τ ι μ α : Ἀνακηρύσσονται ὑπὸ τῆς Γ.Σ. τῇ προτάσει τοῦ Δ.Σ. εἰς ἔνδειξιν τιμῆς πρόσωπα δια-

πρέψαντα εἰς τὸν πνευματικόν, ἐπιστημονικόν καὶ κοινωνικόν τομέα καὶ πρόσωπα προσενεγκότα ἐξόχους καὶ ἰδιαιτέρας ὑπηρεσίας εἰς τὸ χωρίον ἢ τὸν Σύνδεσμον ἀνεξαρτήτως ἐθνικότητος, τόπους καταγωγῆς ἢ διαμονῆς. Τὰ ἐπίτιμα μέλη μετέχουν τῶν Γ.Σ. ἄνευ ψήφου, στεροῦνται δὲ τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι πλὴν ἂν πρόκειται διὰ τακτικά ὅτε ἔχουσι τὸ δικαίωμα μόνον τοῦ ἐκλέγειν.

*Ε κ τ α κ τ α : Πρόσωπα παραμείναντα συνδεθέντα ἢ ἐπιθυμοῦντα τὴν μέσῃ τοῦ Συνδέσμου σύνδεσιν των μετὰ τοῦ χωρίου, ἄνευ δικαιώματος ψήφου.

ΕΓΓΡΑΦΑΙ - ΔΙΑΓΡΑΦΑΙ ΜΕΛΩΝ

*Ἀρθρον 6ον

Οἱ συγκεντροῦντες τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἁρθρου 5 τοῦ παρόντος ἀνεξαρτήτως φύλου, ἐγγράφονται ὡς μέλη κατόπιν ἐγγράφου αἰτήσεως των πρὸς τὸν Σύνδεσμον, ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσαν τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας των. Γενομένης δεκτῆς τῆς αἰτήσεως τὸ νεοεγγραφόμενον μέλος καταβάλλει δι' ἐγγραφὴν δραχμὰς ἑκατὸ (100) καὶ ἐφ' ἅπαξ τὸ ποσὸν τῆς εἰσφορᾶς, ἐξ 120 δρχ.

*Ἀρθρον 7ον

Πᾶν μέλος δικαιούται νὰ ἀποχωρήσῃ τοῦ Συνδέσμου ἐπὶ τῇ ὑποβολῇ ἐγγράφου αἰτήσεως. Ἡ ἀποχώρησις δέον νὰ γνωστοποιῇται τρεῖς (3) τοὐλάχιστον μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τοῦ λογιστικοῦ ἔτους καὶ ἰσχύει διὰ τὸ τέλος αὐτοῦ. Τὸ ἀποχωρήσαν μέλος αἰτούμενον τὴν ἐπανεγγραφὴν του γίνεται δεκτὸν κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Δ.Σ..

*Ἀρθρον 8ον.

Διαγραφὴ μέλους ἐπιτρέπεται: α) ἐπὶ καθυστερήσεως καταβολῆς συνδρομῶν πέραν τῶν δύο ἐτῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. κατόπιν ρητῆς καὶ ἐγγράφου προειδοποίησεως τοῦ πρὸς διαγραφὴν, β) ἐφ' ὅσον προβαίνει εἰς ἐνεργείας ἀντιθέτους πρὸς τοὺς ἐν ἁρθρῳ 3 τοῦ παρόντος, σκοπούς, δι' ἀποφάσεω τῆς Γ.Σ. καλουμένου τοῦ μέλους πρὸς ἀπολογία.

ΠΟΡΟΙ

*Ἀρθρον 9ον.

Πόροι τοῦ Συνδέσμου εἶναι: α) τὰ δικαιώματα ἐγγραφῆς καὶ ἡ τακτικὴ ἐτησίᾳ συνδρομὴ τῶν μελῶν,

β) αἱ ἔκτακτοι εἰσφοραὶ τῶν μελῶν, γ) πᾶν ἔσοδον ἐκ τῆς ἐκδόσεως ἐντύπου, δ) αἱ πάσης φύσεως εἰσπράξεις ἐξ ἐράνων, λαχειοφόρων ἀγορῶν, ἑορτῶν, παραστάσεων, χοροεσπερίδων, ἐκδρομῶν κλπ. ἐκδηλώσεων καὶ ε) δωρεαί, κληρονομίαι, κληροδοσίαι, εἰσφοραί, χορηγήσεις καὶ ἐνισχύσεις ὑπὲρ τοῦ Συνδέσμου ἐκ μέρους φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων.

ἄρθρον 10ον

Ἀπαντα τὰ μέλη ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλλουν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Συνδέσμου δραχμὰς ἑκατὸν εἴκοσι (120) ἐτησίως ὡς τακτικὴν συνδρομὴν, ὑπαρμένης τῆς τέλειος ὡς ἄνω συνδρομῆς νὰ αὐξομενοῦται δι' ἀποφάσεως τῆς Γ.Σ.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ἄρθρον 11ον

Ὁ Σύνδεσμος διοικεῖται ὑπὸ 7μελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐκλεγμένου καθ' ἑκάστην διετίαν καὶ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου, ἐκ τῶν συμπληρωσάντων τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας των τακτικῶν μελῶν.

ἄρθρον 2ον

Τὸ Δ.Σ. καταρτίζεται εἰς Σῶμα ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς του τῇ προσκλήσει τοῦ πρώτου πλειοψηφίσαντος καὶ ἐκλέγει, Πρόεδρον, Ἀντιπρόεδρον, ἐνικὸν Γραμματέα, Ταμίαν, Ἐφορον καὶ Κοσμήτορα διὰ μυστικῆς καθ' ὁλοκληρίαν ψηφοφορίας.

ἄρθρον 13ον.

Τὸ Δ.Σ. συνέρχεται τῇ προσκλήσει τοῦ Προέδρου, τακτικῶς μὲν ἅπαξ τοῦ μηνός, ἐκτάκτως δὲ ὡσάκις παραστῇ ἀνάγκη ἢ ζητήσουν τοῦτο 4 ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ., εὐρίσκεται δὲ ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων πέντε ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ὑπερισχύσεως τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου ἐν ἰσοψηφίᾳ. Αἱ συζητήσεις καὶ ἀποφάσεις τοῦ Δ.Σ. ἐγγράφονται εἰς τὸ πρὸς τοῦτο βιβλίον πρακτικῶν καὶ ὑπογράφονται ὑπὸ τῶν μετασχόντων τῆς συνεδριάσεως συμβούλων. Μέλος τοῦ Δ.Σ. ἀπουσιάζον ἀδικαιολογητῶς ἐπὶ τρεῖς συνεδριάσεις συνεχῶς καὶ κληθέν, εἰς ἀπολογία δὲν προσέρχεται, ἐκπίπτει τῆς ιδιότητός του. Μέλος τοῦ Δ.Σ. ἀποβαλὼν ἐξ οἴουδ' ἂν ποτε λόγου τὴν ιδιότητά του ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ πρώτου κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίαν ἀναπληρωματικοῦ μέ-

λους, κωλυομένου δὲ ἢ ἀρνούμενου τοῦ πρώτου ὑπὸ τοῦ δευτέρου κ.ο.κ.

ἄρθρον 14ον

Τὸ Δ.Σ. διευθύνει τὰς ὑποθέσεις τοῦ Συνδέσμου, συντάσσει καὶ ὑποβάλλει εἰς τὴν Γ.Σ. ἰσολογισμὸν τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως, προσκαλεῖ τὰ μέλη εἰς τὴν Γ.Σ., ἐνεργεῖ τὴν ἐγγραφὴν τῶν μελῶν καὶ ἐν γένει ρυθμίζει τὴν ὅλην πορείαν τοῦ Συνδέσμου ἐντὸς τῆς θητείας του.

ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ Δ.Σ.

ἄρθρον 15ον

Ὁ Πρόεδρος ἐκπροσωπεῖ τὸν Σύλλογον δικαστικῶς καὶ ἐξωδίκως ἐνώπιον πάσης Ἀρχῆς, προεδρεῖ τῶν συνεδριάσεων καὶ ὑπογράφει μετὰ τοῦ Γ.Γ. τὴν ἀλληλογραφίαν τοῦ Συνδέσμου, τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα καὶ πᾶν ἐγγραφὸν φέρον τὴν σφραγίδα τοῦ Συνδέσμου.

ἄρθρον 16ον.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος ἀναπληροῖ τὸν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληρούμενος ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματός του ὑπὸ τοῦ Ἐφόρου.

ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ

ἄρθρον 17ον.

Ὁ Γ.Γ. τηρεῖ τὸ ἀρχεῖον τοῦ Συνδέσμου, τὸ μητρῶν τῶν μελῶν ὅπερ ἐνημερώνει ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Ταμίου εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὰς καταβαλλόμενας συνδρομὰς τῶν μελῶν, συντάσσει καὶ τηρεῖ τὰ πρακτικά, προσυπογράφει μετὰ τοῦ Προέδρου τὴν ἀλληλογραφίαν καὶ τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα, φυλάσσει ἀποκλειστικῶς τὴν σφραγίδα τοῦ Συνδέσμου. Ἀπὼν ἢ κωλυόμενος ἀναπληροῦται ὑπὸ τοῦ κοσμήτορος.

ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΚΟΣΜΗΤΟΡΟΣ

ἄρθρον 18ον

Ὁ Κοσμήτωρ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Προέδρου, τοῦ Γ.Γ. καὶ τῶν πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτουμένων συμβούλων ἢ μελῶν διοργανώνει καὶ πραγματοποιεῖ ἀπ' αὐτῶν τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ Συνδέσμου.

ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΕΦΟΡΟΥ

"Αρθρον 19ον

Ο Έφορος ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γ.Γ. συντονίζει τὰς ἐργασίας τῶν ἐπιτροπῶν μελέτης τοπικῶν προβλημάτων, δίδει κατευθύνσεις, ἐκτελεῖ τούτων καὶ ἐπιμελεῖται τῆς ἐκδόσεως ἐντύπων.

ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΑΜΙΟΥ

"Αρθρον 20όν

Ο Ταμίας ὑπὸ προσωπικὴν αὐτοῦ εὐθύνην κρατεῖ τὸ ταμεῖον τοῦ Συνδέσμου, ἐπιμελούμενος ἀπάσης τῆς χρηματικῆς περιουσίας. Εἰσπράττει διὰ διπλοτύπων ἀποδείξεων τὰ δικαιώματα ἐγγραφῆς καὶ λοιπὰς συνδρομὰς τῶν μελῶν, ὡς καὶ πᾶν ἐν γένει ἔσοδον ὑπογράφων ταύτας μετὰ τοῦ προέδρου. Ἐνεργεῖ τὰς πληρωμὰς δι' ἐνταλμάτων ὑπογεγραμμένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γ.Γ. τηρεῖ τὸ βιβλίον τοῦ ταμείου καὶ προβαίνει εἰς καταθέσεις παρὰ Τραπεζαίας ἢ Ταμειυτήρια διὰ τὸ πέραν τῶν 5.000 δραχμῶν ποσὸν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Συνδέσμου. Ἄμα τῇ λήξει τοῦ λογιστικοῦ ἔτους συντάσσει καὶ υποβάλλει τὸν ἐτήσιον ἀπολογισμόν εἰς τὸ Δ.Σ.

ΕΛΕΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

"Αρθρον 21ον

Ἡ Ἐλεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκλέγεται ἀνὰ ἐκάστην διετίαν παραλλήλως πρὸς τὴν ἀνάδειξιν μελῶν τοῦ Δ.Σ. ὑπὸ τῆς Γ.Σ. καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν ψηφοφορίαν. Αὕτη ἀποτελεῖται ἐκ τριῶν τακτικῶν μελῶν καὶ δύο ἀναπληρωματικῶν, συνέρχεται δὲ τὸ πρῶτον μετὰ τὴν ἀνάδειξιν τῆς τῇ προσκλήσει τοῦ Προέδρου τοῦ Δ.Σ. καὶ ἐκλέγει τὸν πρόεδρόν της — ἐντὸς 10ημέρου ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς προσκλήσεως. Ἡ Ε.Ε. προβαίνει εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς διαχειρίσεως καὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ Δ.Σ. τοῦ λήγοντος ἔτους καὶ υποβάλλει εἰς τὴν Γ.Σ. ἔκθεσιν περὶ τούτων κατὰ μῆνα Ἰανουάριον, πρὸς ἔγκρισιν καὶ ἀπαλλαγὴν ἢ οὐ τοῦ Δ.Σ. Ἐνεργουμένου οἰοῦντος οἰκονομικοῦ ἢ μὴ ἐλέγχου ὑπὸ τῆς Ε.Ε., τὸς οὗ ταμίας ὅσον καὶ πᾶν μέλος τοῦ Δ.Σ. ὑποχρεοῦται νὰ θέτῃ ὑπ' ὄψιν τῆς τὰ πρὸς ἄσκησιν τοῦ ἔργου τῆς ἀπαιτούμενα στοιχεῖα. Πέραν τοῦ ὑποχρεωτικοῦ ἐτησίου ἐλέγχου ἢ Ε.Ε. ἔχει δικαίωμα, ἐνεργούσῃ ἢ οὐκ αὐτεπαγγέλτως εἴτε κατόπιν αἰτήσεως τοῦ πρὸς τοῦτο ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ τακτικῶν μελῶν, νὰ προβαίνει εἰς ἔλεγχον, ἐφ' ὅσον συντρέχει σπουδαῖος λόγος. Ἡ Ε.Ε. εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων δύο ἐκ τῶν μελῶν τῆς.

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

"Αρθρον 22ον

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἀποτελεῖ τὸ ἀνώτατον ὄργανον τοῦ Συνδέσμου. Ἐλέγχει τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. καὶ τῆς Ε.Ε., ἀσθεῖ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἐποπτείαν τῶν ὁργάνων τῆς διοικήσεως, δικαιουμένη ὅπως ἀνακαλῇ ἢ ἀντικαθιστᾷ ταῦτα. Ἐγκρίνει ἢ μὴ τὸν ἀπολογισμόν, ψηφίζει ἰδιαίτερους κανονισμούς, χρησίμους διὰ τὴν λειτουργίαν καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου. Ἐπικυροῖ ἢ ἀναθεωρῇ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Δ.Σ. Τροποποιεῖ τὸ καταστατικὸν καὶ γενικῶς, ὡς ἀνώτατον καὶ κυρίαρχον Σῶμα, ἀποφασίζει περὶ παντὸς θέματος ἀναγομένου εἰς τὸν κύκλον δράσεως καὶ τοὺς σκοποὺς τοῦ Συνδέσμου, ἐφ' ὅσον δὲν ἐμπίπτει τίς τὴν ἀρμοδιότητα ἑτέρου ὁργάνου. Συγκαλεῖται τακτικῶς μὲν κατ' ἔτος ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου, ἐκτάκτως δὲ ὡςάκις ᾗθελεν ἀποφασίσει τοῦτο τὸ Δ.Σ., ἢ ζητηθῇ ὑπὸ τοῦ 1) 5 τουλάχιστον τῶν τακτικῶν μελῶν, δι' ἐγγράφου αἰτήσεως ἀναγραφούσης τὰ πρὸς συζήτησιν θέματα, ὁπότε τὸ Δ.Σ. ὑποχρεοῦται νὰ συγκαλέσῃ ταύτην ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς υποβολῆς τῆς αἰτήσεως.

"Αρθρον 23ον

Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν. Ἡ Συνέλευσις εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρισταμένου τοῦ ἡμίσεος πλέον τοῦ ἐνὸς τουλάχιστον τῶν τακτικῶν μελῶν. Μὴ ἐπιτευχθείσης ἀπαρτίας κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν τῆς Συνελεύσεως, συνέρχεται ἐκ νέου ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν, ὁπότε θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων ὅσωνδῆποτε μελῶν. Ἡ Γ.Σ. ἐκλέγει πρὸ πάσης ἐνεργείας πρόεδρον καὶ γραμματέαν ταύτης. Ἡ ἐκλογὴ γίνεται διὰ προτάσεως πρὸς ἀνάδειξιν δύο ἢ τὸ πολὺ τριῶν ἐκ τῶν παρισταμένων, ἐπικυροῦται δὲ διὰ ἀνατάσεως τῆς χειρός. Οὗ ἐκλεγείς πρόεδρος τῆς Γ.Σ. εὐθὺς μετὰ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ ἀναλμβάνει καθήκοντα, διευθύνει τὴν Συνέλευσιν, δίδων τὸν λόγον εἰς τοὺς ὁμιλητὰς καὶ εἰς πᾶν μέλος ἐπιθυμοῦν νὰ υποβάλῃ γνώμην ἢ προτάσεις, ὑποδοχθεῖται δὲ εἰς τὸ ἔργον τοῦ ὑπὸ τοῦ Γραμματέως, ὅστις ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ εἶναι ὁ τοῦ Δ.Σ.

Τῆς Γ.Σ. προηγοεῖται κατὰ 15 ἡμέρας ἢ ἀποστολὴ προσκλήσεων πρὸς τὰ μέλη, δυναμένης τῆς προθεσμίας ταύτης νὰ συντηθῇ εἰς τὰς ἐκτάκτους Συνελεύσεις, ἐφ' ὅσον συντρέχει πρὸς τοῦτο λόγος, καθορίζουσιν ἀπαραιτήτως τὸν τόπον, τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν συγκαλήσεως τῆς Συνελεύσεως καὶ τὰ πρὸς συζήτησιν θέματα. Πλὴν τῶν ὀριζουσῶν εἰς τὰς προσκλήσεις τῶν πρὸς συζήτησιν θεμάτων, δύναται ἡ Συνέλευσις νὰ ἀ-

ποφασίζη τήν συζήτησιν καὶ παντὸς ἐτέρου θέματος, ὅπερ ἤθελε προταθῇ ὑπὸ δέκα τουλάχιστον μελῶν, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνελεύσεως. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν δι' ἀνατάσεως τῆς χειρός, ἐὰν δὲ ὑπάρχῃ ἀμφισβήτησις, διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας. Πρὸς λήψιν ἀποφάσεως περὶ τροποποιήσεως τοῦ καταστατικοῦ ἢ διαλύσεως τοῦ Συλλόγου, ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τοῦ ἡμίσεος πλεον τοῦ ἐνὸς τουλάχιστον τῶν τακτικῶν μελῶν, ἡ δὲ σχετικὴ ἀπόφασις λαμβάνεται διὰ πλειοψηφίας τῶν 3) 4 τουλάχιστον τῶν παρόντων μελῶν.

Ἄρθρον 24ον

Πᾶσα ψηφοφορία ἀφορῶσα ἀρχαιρεσίας, συγκροτήσιν εἰς Σῶμα τοῦ Δ.Σ., ζητήματα ἐμπιστοσύνης, λογοδοσίας καὶ προσωπικά, εἶναι ἄκυρος ἂν δὲν εἶναι μυστικὴ καὶ διὰ ψηφοδελτίων. Τὰ οὕτω ἀποφαινθέντα ψηφοδέλτια, συλλέγονται ὑπὸ τοῦ Γ.Γ., ἐπικυροῦνται καὶ τίθενται εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ Συνδέσμου ἔνθα καὶ φυλάσσονται.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ

Ἄρθρον 25ον

Μετὰ τὴν λήξιν τῆς θητείας τοῦ Δ.Σ. ἅμα καὶ τῆς Ἑλ. Ἐπιτροπῆς, καλεῖται ὑπὸ τοῦ ἀπερχομένου Δ.Σ. ἡ Γ.Σ. τὸ πρῶτον 20ῆμερον τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου, ἵνα προβῇ εἰς τὴν ἀνάδειξιν νέου Δ.Σ., ποιεῖται δὲ συγχρόως πρόσκλησιν πρὸς τὰ μέλη ἵνα, ἐντὸς εὐλόγου πρὸς τοῦτο τασσομένης προθεσμίας μὴ δυναμένης νὰ ὑπερβῇ τὰς δέκα ἡμέρας, υποβάλλωσιν αἴτησιν συνοδευομένην ἐκ παραβόλου 50 δραχμῶν εἰς τὸ Δ.Σ. αἰτούμενα τὴν συμμετοχὴν των εἰς τὸν κατάλογον τῶν υποψηφίων. Παρερχομένης τῆς ὥς ἄνω προθεσμίας, συγκεντρῶνται αἱ ὑποβληθεῖσαι αἰτήσεις, πρωτοκαλλῶνται ὑπὸ τοῦ Γ.Γ. καὶ τυποῦνται τὰ ψηφοδέλτια τῶν υποψηφίων. Ἡ αἴτησις εἶναι οὐσιαστικὸν στοιχεῖον καὶ οὐδαμῶς δύναται νὰ ὑποβληθῇ ἐκπροθέσμως. Ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ψηφοδελτίων εἶναι διὰ μὲν τὸ Δ.Σ. κατ' ἐλάχιστον ἑννέα (9) διὰ δὲ τὴν Ε.Ε. τουλάχιστον τέσσαρις (4). Μέλος ἐκλεγέν ἐπὶ τρεῖς (3) διετίας συνεχῶς, δὲν δύναται νὰ θέσῃ ἐκ νέου υποψηφιότητα διὰ τὴν ἐπομένην διετίαν, ἵνα δίδεται οὕτω ἡ δυνατότης καὶ εἰς ἕτερα μέλη νὰ προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των εἰς τὸ Δ.Σ.

Ἡ Γ.Σ. ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς συνεδριάσεως ἐκλέγει τὴν Ἐφορευτικὴν Ἐπιτροπὴν αποτελουμένην ἐκ τριῶν μελῶν μὴ υποψηφίων καὶ συγγενῶν α' βαθμοῦ μετ' αὐτῶν καὶ μεταξὺ των, ἥτις ἅμα τῷ ἐλέγχῳ τοῦ καταλόγου τῶν υποψηφίων, τῆς ψηφοδόχου καὶ τῶν ψηφοδελ-

τίων, κηρύσσει τὴν ἐναρξιν τῆς ψηφοφορίας, καταγράφουσα ἕνα ἑκάστον ψηφίζοντα εἰς ἴδιον πρὸς τοῦτο κατάλογον. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ψηφοφορίας ἀποσφραγίζει τὴν ψηφοδόχον, καταμετρεῖ καὶ μονογράφει τὰ ψηφοδέλτια προβαίνουσα οὕτω εἰς τὴν διαλογὴν, καταχωρίζουσα εἰς ἴδιον κατάλογον, ἅπαντας τοὺς υποψηφίους κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας καὶ ἀνακηρύσσει τοὺς ἐπιτυχόντας κατὰ κατηγορίαν. Ἐν ἰσοψηφίᾳ, γίνεται χρῆσις κλήρου. Πρὸς τοῦτο ἀναγράφονται τὰ ὀνόματα τῶν ἰσοψηφισάντων πεντάκις καὶ τίθενται ἐντὸς κληρωτίδος. Ὁ πρόεδρος τῆς Ἐφ. Ἐπιτροπῆς λαμβάνει ἕνα ἐκ τῆς κληρωτίδος, ὅστις καὶ θεωρεῖται ἐπιτυχών.

Οἱ υποψήφιοι ὑποχρεοῦνται νὰ παρίστανται μέχρι τέλους τῆς διαλογῆς. Οἱ πρῶτοι ἐπτὰ ἐκλεγέντες κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας, αποτελοῦν τὰ τακτικὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. οἱ δὲ μετ' αὐτοὺς τέσσαρις, τὰ ἀναπληρωματικά. Διὰ δὲ τὴν Ε.Ε. οἱ μὲν τρεῖς πρῶτοι αποτελοῦν τακτικὰ μέλη, οἱ δὲ ἐπόμενοι δύο τὰ ἀναπληρωματικά. Ἀμα τῇ ἀναδείξει καὶ τῷ πέρατι τῶν ἐργασιῶν, ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ συντάσσει τὸ σχετικὸν πρακτικὸν εἰς τὸ οἰκεῖον Βιβλίον ἀρχαιρεσιῶν τοῦ Συνδέσμου καὶ υπογράφει τοῦτο, παραδίδουσα ἅπαντα τὰ σχετικὰ ἔγγραφα καὶ λοιπὰ, διὰ πρωτοκόλλου, εἰς τὸν πρῶτον πλειοψηφίσαντα, ὅστις ἐν συνεχείᾳ παραδίδει ταῦτα εἰς τὸ συγκροτηθὲν Δ.Σ. Τὸ νέον Δ.Σ. ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καθαρτίσεώς του εἰς Σῶμα, παραλαμβάνει ἀπὸ τοῦ παλαιῶν Δ.Σ. διὰ πρωτοκόλλου τὴν διοίκησιν τοῦ Συνδέσμου προσυπογεγραμμένην ὑπὸ τοῦ ἀποχωροῦντος.

Ἄρθρον 26ον

Δικαίωμα ψήφου ἔχουν ἅπαντα τὰ τακτικὰ καὶ ταμειακῶς ἐντάξει μέλη, συμπληρώσαντα τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας των. Δικαίωμα ἐκλογιμότητος ἔχουν τὰ ὡς ἄνω μέλη συμπληρώσαντα τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας των. Ἡ ψῆφος ἀποτελεῖ ὑποχρέωσιν, δικαίωμα καὶ καθήκον ἐνὸς ἐκάστου μέλους, εἶνα ἰδὲ προσωπικὴ. Κατ' ἐξαίρεσιν ἡ ψῆφος δύναται νὰ δοθῇ δι' ἀντιπροσώπου καὶ μόνον ἐφ' ὅσον ὁ ἀντιπρόσωπος εὐρίσκειται μετὰ τοῦ ἀντιπροσωπευομένου εἰς πρῶτον βαθμὸν συγγενείας. Ἐκαστος ψηφοφόρος ἔνα μόνον δύναται νὰ ἀντιπροσωπεύῃ. Ἡ ἀντιπροσώπευσις δίδεται πάντοτε ἐγγράφως, ἀρκεῖ δὲ καὶ ἰδιωτικὸν ἔγγραφον, περιέχον τὰ οὐσιώδη στοιχεῖα.

Ἄρθρον 27ον

Μέλος ὑποβαλὼν υποψηφιότητα καὶ ἐκλεγέν κατὰ τὰς ἀρχαιρεσίας, μὴ παριστάμενον ὁμῶς κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν, θεωρεῖται κατὰ πάντα ἔγκυρον, ἐφ' ὅσον

καταστήσει γνωστών εγγράφως μέχρι της προτεραιότητας των αρχαιρεσιών εις τὸ Δ.Σ., τὸν λόγον δι' ὃν θὰ ἀπουσιάσῃ, τὸ ἔγγραφο τοῦτο παραδίδεται εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Ἐφ. Ἐπιτροπῆς, ὅστις γνωστοποιεῖ τὸν λόγο τῆς τῆν Γ.Σ., τὸ καταγράφει εἰς τὸ βιβλίον τῶν πρακτικῶν καὶ τὸ ἐπισυνάπτει εἰς τὰ ἔγγραφα τῶν ἀρχαιρεσιῶν, Τουναντίον, μέλος ἀπουσιάζον ἀδικαιολογήτως, θεωρεῖται ἀκύρως συμμετασχόν, ἐκλεγέν δὲ ἐκπίπτει καὶ τὴν θέσιν του λαμβάνει τὸ πρῶτον ἀναπληρωματικὸν μέλος.

Ἄρθρον 28ον

Ἐν ἡ περιπτώσει ὁ αἰτούμενος ἀριθμὸς ὑποψηφίων ἤθελε εἶναι κάτω τοῦ ὡς ἄνω ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ, κατ' ἄρθρον 25ον, με ἀποτέλεσμα τὴν ἀδυναμίαν σχηματισμοῦ ψηφοδελτίων διὰ τὴν ἀνάδειξιν Δ.Σ. καὶ ἐφ' ὅσον ἀκολουθήσῃ νέα πρόσκλησις ὑποβολῆς ὑποψηφιότητων ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, ὁ πρόεδρος τῆς Ἐφ. Ἐπιτροπῆς, καλεῖ ἕκαστον τῶν παρισταμένων μελῶν νὰ ψηφίσῃ κατ' ἐλευθέραν αὐτοῦ βούλησιν πρόσωπον τῆς ἐμπιστοσύνης του καὶ ἀπολύτου ἀρεσκείας, διὰ μυστικῆς καὶ πάλιν ψηφοφορίας, οὐδέποτε δι' ἀνατάσεως τῆς χειρὸς, προφορικῶς ἢ διὰ βοῆς.

Ἄρθρον 29ον

Ὁ Σύνδεσμος διαλύεται:

α) ἂν τὰ μέλη του μειωθῶν κάτω τῶν δέκα, β) κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Γ.Σ. καὶ γ) ἂν παρεκλίνῃ τῶν δι' ὧν συνέστη σκοπῶν ἢ ἀποθῇ παράνομος ἢ ἀνῆθικος. Τὴν διάλυσιν ἀκολουθεῖ τὸ στάδιον τῆς ἐκκαθαρίσεως, τὴ ὁποίαν ἐπιμελεῖται τὸ Δ.Σ. καὶ μόνον εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὰς ἀνάγκας αὐτῆς. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκκαθαρίσεως, τὸ ἐναπομείναν χρηματικὸν ποσὸν περιέρχεται εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ χωρίου «Ἁγίος Γεώργιος».

Ἄρθρον 30ον

Ὁ Σύνδεσμος συμμετέχει εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς Ἁγίας Τριάδος καὶ εἰς τὴν πρὸς τοῦτο πανηγυριν τοῦ γαιῶριου «Ἁγία Τριάς» τοῦ χωρίου Καλοσκοπή.

Ἄρθρον 31ον

Πᾶν ὅ,τι δὲν ρυθμίζεται ὑπὸ τοῦ παρόντος καταστατικοῦ, θὰ ρυθμίζεται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Α.Κ. καὶ τῶν περὶ σωματείων νόμων, ἐν τῷ πνεύματι τοῦ παρόντος καταστατικοῦ. Πᾶν δέ, ὅ,τι δὲν ρυθμίζεται ὑπὸ τοῦ παρόντος καταστατικοῦ καὶ τοῦ νόμου, θὰ

ρυθμίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ.

Τὸ παρὸν καταστατικὸν συγείμενον ἐξ ἄρθρων 31, ὡς ἐτροποποιήθη, ἀνεγνώσθη κατ' ἄρθρον καὶ ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς πρὸς τοῦτο συγκληθείσης Γ.Σ., τῆς ἐν Ἀθήναις, ὑπεγράφη νομίμως.

Εὐθυμες ἱστορίες

ΤΟ ΣΤΡΑΓΓΙΣΜΑ...

γράφει ὁ Γρηγ. Χασιακὸς

Πῆγε ἡ θειά - Μαρία στὰ Λουτρά τῆς Ὑπάτης νὰ κάμει μερικὰ μπάνια γιὰ τοὺς ρευματισμοὺς της.

Ἡ Λουτρονόμος τὴν δδήγησε σὲ μιὰ καμπίνα τῶν Λουτρῶν καὶ ἀφοῦ γέμισε μὲ νερὸ τὴ μπανιέρα, λέει:

—Θειά - Μαρία, ἐδῶ θὰ κάνεις τὸ μπάνιο σου. Ὁταν σοῦ χτυπήσω τὴ πόρτα, νὰ βγῆς ἀπὸ τὴ μπανιέρα. Θάχουν περάσει 10 λεπτά, ὅπως διέταξε ὁ γιατρός, καὶ τῆς ἐκλείσει τὴ πόρτα.

Ἡ γρηὰ κλείδωσε ἀπὸ μέσα τὴ πόρτα καὶ μπῆκε στὴ μπανιέρα.

Πέρασαν 10' λεπτά καὶ ἡ Λουτρονόμος χτυπάει τὴ πόρτα καὶ τῆς φωνάζει:

—Εἶναι ὥρα νὰ βγῆς, θειά - Μαρία, ἀπὸ τὴ μπανιέρα.

Πέρασε ἀρκετὴ ὥρα, χωρὶς ἡ γρηὰ νὰ ἀνοίξει τὴ πόρτα καὶ ἡ Λουτρονόμος ἀνησύχησε καὶ ξαναχτύπησε τὴ πόρτα, λέγοντας:

Τί κάνεις, θειά, γιατί ἀργεῖς τόσο πολὺ;

Καὶ ἡ γρηὰ, ἀφελέστατα, ἀπαντᾷ ἀπὸ μέσα:

—Στραγκάάάω!

Εἶχε μπεῖ μέσα στὴ μπανιέρα μὲ τὶς μαλλίνες της, γιὰτ' ἰδὲν ἐπιτρέπεται μιὰ γυναίκα νὰ τὰ θγάξει... ἔλα, ἔστω καὶ μέσα στὸ μπάνιο! Ποιὸς ξέρει; Μπορεῖ νὰμπαινει κανένας μέσα καὶ νὰ τὴν ἐδλεπε... τσιτσιδί. Ντροπῆς πρᾶμα!

ΤΟ ΑΝΑΓΚΑΙΟ...

Ἡ Γρηὰ - Μήτραινα στὸ χωριὸ εἶχε 4 ἀγόρια. Τὰ χωράφια λιγοστά, δὲν μπορούσαν νὰ συντηρήσουν 4 οἰκογένειες καὶ ὁ μικρότερος γιὸς ἀποφάσισε νὰ φύγει γιὰ τὴν Ἀθήνα, πρὸς ἀνεύρεση τύχης. Πράγματι, στὴν Ἀθήνα ἐργάσθηκε σκληρὰ καὶ ἔχτισε ἓνα σπίτι στὴν ὁδὸν Χαρ. Τρικούπη καὶ μετὰ πανδρεύθηκε.

Ἰκανοποιημένος γιὰ τὰ δυὸ αὐτὰ ἐπιτεύγματα (σπίτι καὶ γάμο) κάλεσε τὴ γρηὰ - μάννα νάρθει στὴν Ἀθήνα νὰ καμαρώσει τὸ γιὸ της. Πράγματι μιὰ μέρα κατέβασε τὰ γρηὰ ὁ ἄλλος της γιὸς ὁ Παναϊτάκης στὸ Σιδηρ. Σταθμὸ τοῦ Μπράλλου, τὴν ἔδα-

λε στο τραίνο και την παρέλαβε ο Χαραλάμπης στην Αθήνα. Τήν πήγε στο σπίτι. Έθαύμασε ή γρηά για όλα και δήλωσε, ότι θα μείνει στην Αθήνα όλο το χειμώνα.

Η νύφη ανέλαβε να ξεναγήσει τη πεθερά:

— Έδω, μάννα, είναι το δωμάτιο το δικό μας, εκεί είναι ή κουζίνα, πού μαγειρεύουμε και τρώμε, αυτό θα είναι το δωμάτιο το δικό σου, πού θα κοιμάσαι και έδω είναι... το μπάνιο. Έδω πλενόμαστε, ξυρίζεται ο Χαραλάμπης κλπ. (Τό «και λοιπά», ή γρηά δεν τό κατάλαβε).

Όλα ώραϊα και καλά και οί τρεις ευχαριστημένοι και γελαστοί. Ίδιαίτερη όμως έντύπωση έκαμε στη γρηά εκείνο τό μπάνιο... Πλακάκια λευκά, ένας καθαρέφτης μεγάλος, κάποια λεκάνη πολύ γυαλιστερή.

Τήν επομένη τό πρωτ έγήκε ή γρηά στην έξωπορτα να κάμει... αναγνώριση τής περιοχής. Ήταν ή οδός Χαρίλ. Τρικούπη στο ύψος τοῦ σπιτιού, έκτός σχεδίου πόλεμος μέ λίγα μικρά σπιτάκια, άραιά - άραιά και χωρίς φωτισμό τή νύχτα.

— Άπέναντι, μάννα, να μή περνάς, γιατί είναι άλητες και θα σε γδύσουν, λέγει ο Χαραλάμπης. Και πράγματι έτσι ήταν. Ήταν κάτι Νταμάρια. Τά θυμάμαι.

Η Γρηά όμως από τή πρώτη μέρα έδγαινε στην έξωπορτα αναζητώντας κάτι: Να βρει εκείνο τό μέρος πού αντικαθιστούσε... τοῦ Σκούρα τό ρέμα, στο χωριό, όπου ήταν τό... αναγκαίο, αλλά δεν έδλεπε τίποτα, πού να μοιάζει σάν κείνο.

Πέρασε ή πρώτη μέρα στην Αθήνα και τή νύχτα ή γρηά άφηνε... τά ύγράτης βιαστικά - βιαστικά στη γωνία τής αὐλῆς, κάτω από κάτι πορτοκαλιές και αναρριχόμενα σε κάποιο πεζούλι, αλλά τή μεγάλη... ανακούφισή της δεν έδλεπε πού μπορούσε να ίκανοποιησει.

Πέρασε και ή δεύτερη μέρα και τή Τρίτη τό μεσημέρι στενοχωρημένη πολύ ή γρηά, λέγει στο Χαραλάμπη: «Νά τηλεγραφήσεις στον Παναϊτάκη να με περιμένει αύριο στο Σταθμό τοῦ Μπράλλου. Θα φύγω».

— Βόμπα έπεσε στο σπίτι. Τί συνέβη άραγε; άφοῦ ή γρηά είχε δηλώσει από τή πρώτη στιγμή, ότι θα έμενε όλο τό χειμώνα στην Αθήνα.

— Να φύγω, παιδάκι μ' ταχιά κι' όλας, γιατί αλλιώς θα σās καταραστώ.

Ο Χαραλάμπης, πρό τής άπειλῆς αὐτῆς, έτλεγγράφησε άμέσως στο Παναϊτάκη και πράγματι παρέλαβε τήν επομένη τή γρηά στο Σταθμό τοῦ Μπράλ-

(συνέχεια στη σελίδα 273)

Αυτές οί φωτογραφίες είναι σπάνιες. Στα χρόνια τής άνγίστασης, τή μέρα το ὕΠάσχα, ο Άντώνης Πασσαλῆς, θρῆκε τήν εύκαιρία να τό φέρει μιá θόλτα μέ τό κλαρίνο τοῦ Μερακλή. Η Εσχωριστή στολή και ή γενειάδα, ήταν γνώρισμα τών άγωνιστών.

Στή μνήμη τών 36...

Όταν τό πλήθος τό άνώνυμο Εσχνιέται μέσ' τή δίνη τοῦ (πανηγυριοῦ

παρέκει από τήν έκκλησιá εκεί κατά τό τρίστρατο

χάσκει βαθύς και Εέφραγος ο λάκκος τών παλληκαριών καθώς τ' άγρίμια προσπαθοῦν να τούς Εεθάψουν.

Είμαστε έμείς τό πλήθος τό άνώνυμο, τής έχτρας μεγά- (λούργημα

πού άφήκαμε τό χρέος Εεχασμένο τόσα χρόνια σπρωγμένοι από μίσητες άδερφικές σάν λιποτάχτες είμαστε έμείς τ' άγρίμια πού Εεθάβουμε τούς έαυτούς μας. Πλαταίνει ο λάκκος καθημερινά, συντριβοντας τόν πόνο μάννας, γυναίκας, άδερφῆς, γονιών και συγγενών κι έμείς δεν έχουμε τό θάρρος ν' άντικρύσουμε τόν τάφο τής άκριθῆς μας λευτεριῆς τά φονεμένα κυπαρίσια. Κι έμείς γινήκαμε άγρίμια κι άπ' τ' άγρίμια πλειότερο' κι έμείς τό πλήθος χάσαμε τό δρόμο μέσ' τό πλήθος...

ΕΙΣΦΟΡΕΣ - ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Όσοι διαβάζουν τίς εισφορές τών μελών κάθε φορά, μένουν έκπληκτοι για τήν άπλοχεριά όλων μας προς τόν Σύνεδσμο. Και είναι πραγματικά ένα μοναδικό φαινόμενο αγάπης και έμπιστοσύνης προς τό Δ. Σ. τοῦ Ή Συνδέσμου, πού φροντίζει μέ τίς εισφορές όλων, να δημιουργήσει ό,τι καλύτερο γίνεται στο χωριό. Χειρονομίες πού σκορπάνε συγκίνηση και παραδειγματισμό. Νά, λοιπόν, ξανά οί άριθμοί δίνουν τή μοναδική εικόνα πού ακολουθεϊ.

Ἐμπορίου		Βλάχος Κων)νος τοῦ Π.	200
(Μερίμνη βουλευτοῦ Β. Κρίκου)	10.000	Δανιὴλ Ἰωάννης τοῦ Δημ.	1.000
Πριόβολος Ἀριστείδης τοῦ Ζ.	4.000	Μαρία σύζ. Νικ. Αὐγερινοῦ	200
Κώνστας Νικόλαος εἰς μνήμην Αὐγερινοῦ Παν.	2.000	Καραντάσης Κων)νος Καλοσκοπῇ	200
Δέδες Ντίνος εἰς μνήμην Αὐγερινοῦ Παναγιώτη	1.000	Βλάχος Ἀλέξανδρος τοῦ Κ.	150
Εὐσταθίου Δημήτριος	2.000	Βλάχος Παναγιώτης τοῦ Κ.	150
Μπουκουβάλας Ἰωάννης εἰς μνήμην		Μαντάς Ἰωάννης τοῦ Κ. Καλοσκοπῇ	150
τῶν γονιῶν του	1.500	Παπαγεωργίου Εὐθ. τοῦ Χρ.	150
Ἐλευθερία χήρα Κ. Ἀγτωνίου		Κυριαζῆς Παναγιώτης τοῦ Κ. Καλοσκοπῇ	150
εἰς μνήμην τοῦ συζύγου της	1.500	Εὐσταθίου Εὐαγγελία	120
Αὐγερινὸς Ἰωάννης τοῦ Χαράλαμπος	1.000	Κουφὸς Ἰωάννης τοῦ Γ. Καλοσκοπῇ	100
Δανιὴλ Γεώργιος τοῦ Ἰωάν.	1.000	Ἀγγελῆς Σίμος τοῦ Ἀλ. Καλοσκοπῇ	100
Θεοδώρα Ροδανοῦ Δράμα	1.000	Κολλύρης Νικόλαος τοῦ Γ. Ἀθῆναι	100
Τσαπάρης Χαράλαμπος τοῦ Κ. Δράμα	1.000	Χασιακὸς Γρηγόριος	100
Κεραμίδας Κων)νος Λεβάδεια	1.000	Αὐγερινὸς Χαράλαμπος τοῦ Ν.	Καλοσκοπῇ 100
Χαράλαμπούλου Παναγιώτης τοῦ Ν.	1.000	Χασιακὸς Ἀλέκος τοῦ Ἀνασ.	» 100
Μαρίτσα χήρα Γ. Κόλλια	1.000	Ἀλεξίου Παναγιώτης τοῦ Εὐθ.	» 100
Χαράλαμπος Εὐθύμιος τοῦ Δημ.	1.000	Δανιὴλ Κων)νος τοῦ Εὐαγ.	» 100
Μαλιβίτσης Ἀθανάσιος τοῦ Δήμου Θεσ)νίκη	600	Μακρῆς Δημήτριος τοῦ Θ.	» 100
Ζήκας Νικόλαος Θεσ)νίκη	500	Χαμηλὸς Γεώργιος τοῦ Ν.	» 100
Μαρία σύζυγος Ἀλεξ. Σίμου	500	Χαμηλὸς Βασίλειος τοῦ Ν.	» 100
Θεοχάρης Γεώργιος τοῦ Α.		Κολλύρης Γεώργιος τοῦ Π.	» 50
εἰς μνήμην συζύγου του Ἑλένης	590	Μαλιβίτσης Ἠλίας τοῦ Χ.	» 50
Εὐαγγελία χήρα Ι. Εὐσταθίου		Κατσὰς Γεώργιο τοῦ Κ.	» 50
εἰς μνήμην συζύγου της Ἰωάννου	500	Κυριάκης Ἀθανάσιος τοῦ Π.	» 50
Τούμπας Σπύρος τοῦ Κ.		Χαράλαμπος Νικ. τοῦ Π.	500
εἰς μνήμην τῶν γονέων του	500	Λευκαδίτης Γεώργιος τοῦ Ἰωάννου	200
Ἰερεὺς Χασιακὸς Παναγιώτης		Σφετσιώτης Παναγιώτης τοῦ Ἰωάν.	600
εἰς μνήμην Ν. Χασιακοῦ	500	Δούσης Ἐλευθέριος	600
Καλαϊτζίδης Δημήτριος Θεσ)νίκη	500	Τσίγκας Ἰωάννης τοῦ Εὐθυμίου	200
Τομαρὰς Γεώργιος Θεσ)νίκη	500	Χαμηλὸς Ἀπόστολος	200
Χριστοδούλου Παναγιώτης	500	Μαλεβίτσης Εὐθύμιος Η.Π.Α.	367
Παπαδόπουλος Μιχαὴλ	500	Οἰκογένεια Παναγ. Τοῦμπα	
Ἀχλαδᾶς Εὐθύμιος	500	εἰς μνήμην Ἀθην. Γούβαλη	1.000
Εὐσταθίου Εὐαγγελία	380	Κώστας Θεοχάρης εἰς μνήμην Θεμ. Τσοκᾶ	
Ἀντωνίου Ἐλευθερία τοῦ Κ.	360	ἀντὶ στεφάνου	1.000
Σταυρούλα Κρέτση		Εὐαγγελία Εὐσταθίου (Θεοχάρη)	
εἰς μνήμην τοῦ ἀδελφοῦ της Νίκου Χασιακοῦ	300	εἰς μνήμην Θεμ. Τσοκᾶ ἀντὶ στεφάνου	500
Κυρίτσης Παναγιώτης τοῦ Δημ.	200	Γεώργιος Ἀρ. Πριόβολος εἰς μνήμην	
Χαμηλὸς Νικόλαος τοῦ Γεωργίου Καναδᾶς	1.590	Θεμ. Τσοκᾶ ἀντὶ στεφάνου	2.000
Λίτσος Κων)νος τοῦ Γ.	300	Νικόλαος Β. Χαμηλὸς	300
Βλάχος Νικόλαος τοῦ Φ.	300	Γεώργιος Ἀρ. Προόβολος εἰς μνήμην Ἡρακλῆ	
Τσίγκας Ἰωάννης τοῦ Εὐαγ.	300	Κατσαρέλλη ἀντὶ στεφάνου	2.000
Κυριάκης Γεώργιος τοῦ Παν.	300	οἰκογ. Παναγιώτου Εὐθ. Χαμηλοῦ εἰς μνήμην	
Κωστούρος Χρήστος	250	Γεωργίας Δ. Χαμηλοῦ ἀντὶ στεφάνου	2.000
Κόλλια Χαράλαμπος τοῦ Παν.	250	Δημήτριος καὶ Εὐθύμιος Σκουρτιάς εἰς μνήμην	
Ράπτης Ἀθανάσιος τοῦ Ἀνδρ. Καλοσκοπῇ	250	Γεωργίας Δ. Χαμηλοῦ ἀντὶ στεφάνου	1.000
Δ. καὶ Γ. Θεοχάρης	240	Γιῶργος Ζαμπούρας εἰς μνήμην Παναγ. Δ.	
Πολύκαρπος Γεωργίου	200	Αὐγερινοῦ ἀντὶ στεφάνου	2.000
Κιτσόπουλος Ἰωάννης	200	Γιῶργος Π. Παπανικολάου	500

Γιώργος Α. Τομαράς	300
Σοφία Λύρη (Ευθ. Μαλιβίτση)	500
Παναγιώτης Γεωργίου (ΗΠΑ)	720
Άνδρέας Τσιρώνης	220

Άληθινές ιστορίες

«Ο ΕΙΣΠΡΑΚΤΟΡΑΣ»

του Φάνη Λευκαδίτη

Ήταν το 1923. Ύστερα από την Μικρασιατική εκείνη καταστροφή, το χωριό μας, όπως εξ άλλου κι όλη ή Ελλάδα διερχόταν μιιά οικονομική κρίση πού ήταν αποτέλεσμα τής αποτυχημένης έκστρατείας. Με την θεομηνία λοιπόν εκείνη εκατοντάδες χιλιάδες ξεσπιτωμένων προσφύγων είχαν κατακλύσει την Ελλάδα, δημιουργώντας ένα τεράστιο οικονομικό επισιτιστικό και στεγαστικό πρόβλημα.

Η σοδειά του φτωχού κι άγονου χωριού μας δεν έπαρκοισε σε πολλές από τις φαμελιές του να ζήσουν. Μοναδικό στήριγμά του ήταν ή ποτιστική καλλιέργεια. Κι αυτή τις πιό πολλές φορές καταστρεφότανε από τον λίβα. Έτσι οι φαμελιές πού αντιμετώπιζαν πρόβλημα και δύσκολες καταστάσεις αναγκαζόντουσαν να ξενητευθούν. Κι όταν τα παιδιά τους γινόντουσαν 10—12 χρονών τα έστελναν κι αυτά στην ξενητειά για να δουλέψουν και να βοηθήσουν το σπιτικό τους. Άλλα τα «ρόγιαζαν» στους τσελιγκάδες, τσοπάνηδες, κι άλλα τα έστελναν σε διάφορα μαγαζιά στις πολιτείες. Κατά προτίμηση σε γαλατάδικα. Τώρα το πως αυτά τα μικρά παιδάκια κατάφερναν να έργασθουν μέσα σε άθλιες και βασανιστικές για την ηλικία τους συνθήκες, μακριά από την προστασία του πατέρα και χωρίς την στοργή και την φροντίδα τής μάνας τους πού τόσο ανάγκη ακόμη είχαν, είναι άλλη ιστορία. Θα προσπαθήσω να περιγράψω την οικονομική εξαθλίωση και τα τόσο συγκλονιστικά γεγονότα πού συνέβησαν την χρονιά εκείνη σε οπισιτικό του μπάρμπα Θύμου.

Ο μπάρμπα Θύμος λοιπόν είχε 6 παιδιά και τους δυό ηλικιωμένους γονείς του. Η γυναίκα του πλησίαζε τα 50 κι όμως ήταν έγκυος κι ο πατέρας του υπέφερε από δύσπνοια. Το μεγαλύτερο από τα παιδιά του τον Θανάση ηλικίας 11 χρονών, το είχε πάρει μαζί του κάποιος συγχωριανός μας γαλατάς στην Αθήνα για να έργαστεί στο μαγαζί του. «Ν' ανοίξει τα μάτια του», όπως έλεγαν και να βοηθήσει και την φαμελιά τους.

Ο χειμώνας ήταν πολύ βαρύς. Από τον Νοέμβριο μήνα είχαν κλειστεί μέσα. Ήρθαν τα Χριστούγεννα και στην τσέπη του μπάρμπα Θύμου δεν υπήρχε δε-

κάρα. Ούτε για ένα κερί ν' ανάψουν στην εκκλησία. Για τον ίδιο λόγο απόφευγε να βγαίνει και στα μαγαζιά ακόμη.

Μάταια καρτερούσε από το ξενητεμένο του δλαστάρι μιιά ελάχιστη οικονομική ενίσχυση. Έστω ένα πενηντάρι. Μα και κείνο σε κάθε του γράμμα δεν έδειχνε καθόλου ικανοποιημένο, από την δουλειά του. Τουναντίον λοοάριαζε να επιστρέψει το συντομότερο στο χωριό. Κι όμως γι' αυτόν τον σκοπό το έστελναν το ένδεκάχρονο παιδάκι στην ξενητειά. Ο μισθός του ήταν 80 δρχ. τον μήνα. Αυτά τα ελάχιστα χρήματα τ είχε ανάγκη γι τον έαυτό του. Δεν του περισσευαν να στείλει στο σπίτι του. Μόνον όταν κάποιος εξάδελφός του θ έρχόταν στο χωριό, τότε ετοίμασε ένα δεματάκι για τα αδελφάκια του δίνοντάς του και 40 δρχ. να τις δώσει στην μάνα του.

Ο μπάρμπα Θύμος με την φαμελιά του θρискόταν σε απόγνωστη. Οι τροφές για τα ζωντανά του είχαν τελειώσει. Πήγαινε με την γυναίκα του και ξεχιόνιζε τα τριφύλλια κι έσκαβαν κι έβγαζαν τις ρίζες τους και τάζιζαν τα πεινασμένα ζώα. Αγόραζε ζαιρέδες από άλλους συγχωριανούς υπογράφοντας γραμμάρια.

Μερικοί από τους πωλητάς εκμεταλλευόντουσαν την δύσκολη τούτη περίσταση και τους πωλούσαν σε υπερβολική τιμή.

Κι όταν ο καιρός τους το επέτρεπε πήγαιναν για λατσούδια στους λόγγους. Περιπατώντας επάνω στο παγωμένο χιόνι μαζί με την γκαστρωμένη γυναίκα του. Σκαρφάλωναν απάνω στα πανύψηλα έλατα για να κατεβάσουν την «μηλιά» (το γκι πού πωλείται τις Χριστουγιεννιάτικες ημέρες ως πρασινάδα). Με παγωμένα τα μέλη τους αγκάλιαζαν τον χιονισμένο κορμό του ελάτου ενώ τους ανεμόδερνε το ξεροδόρι, αποφεύγοντας να κοιτάξουν κάτω γιατί τους έρχόταν ήλιγγος από ο γκρεμό, την άδυσσο πού απλωνότανε. Με σφιγμένα τα δόντια και γαντζωμένοι στο κρουσταλλιασμένο δένδρο έκοβαν την μηλιά. Κατόπιν την έδεναν δεμάτια και την μετέφεραν φορτωμένοι με τις τριχιές, στην πλάτης τους 1½—2 ώρες περπατώντας με την ψυχή στο στόμα ωπου να φτάσουν στο χωριό καταποντιασμένοι. Τα πεινασμένα ζώα την έτρωγαν λαίμαργα - λαίμαργα λές και ήταν ή πιό καλή τροφή του. Όσο για το γιατρό και φάρμακα για τον γέρα άρρωστο πατέρα του, πού άγκομαχούσε στο στρώμα ούτε συζήτηση. Τέτοιες πολυτέλειες ούτε να τις βάλει στο νού του. Με διάφορα κομπογιαννίτικα γιατροσόφια προσπαθούσε να καταπραΐνει τους πόνους του. Στα μαγαζιά του χωριού ψώνιζε διάφορα πράγματα, είδη πρώτης ανάγκης βερεσέ, μέχρι πού οι μαγαζάτορες

τόν είχαν σιχητήρισε. Ὁ μπάρμπα Θύμιος ἦταν πολὺ φτωχὸς μὰ τίμιος καὶ εὐλκρινὴς στὶς συναλλαγές του.

Μὰ γιὰ νὰ ανταποκριθεῖ ὁμως στὶς διάφορες υποχρεώσεις του ἔπρεπε κάπου νὰ βασίζεται. Ἡ νὰ περιμένει ἀπὸ κάπου μιὰ μικρὴ οἰκονομικὴ βοήθεια. Μόνη του ἐλπίδα ἦταν τὸ ξενιτεμένο παιδί του ποὺ δυστυχῶς ἔβλεπε νὰ διαφεύδονται οἱ ἐλπίδες του... Ἡ κατάσταση στὸ σπιτικό του ἦταν πλέον ἀπελπιστική, γιατί τὸ ψωμί, ἡ μπομπούτα, πλησίαζε κι αὐτὸ στὸ τέλος του. Οἱ ἔμποροι στὴ Γραδιά δὲν τοῦ ἔκαναν ἄλλη πιὰ πίστωση. Γιὰ νὰ θγεῖ ἀπὸ τὸ τραγικὸ τοῦτο ἀδιέξοδο ἄλλη λύση δὲν ὑπῆρχε, ἔπρεπε νὰ ἐργαστεῖ. Κι ὅταν ὁ καιρὸς καλωσύνεψε, κάπως, πῆρε τῶν ὁμιλιῶν του κι ἔφυγε.

Περπατώντας, φορτωμένος τὸν μπόγο μὲ τὰ ρούχα του, ἔφτασε σὲ μιὰ ἐβδομάδα στὸ Λαύριο. Ἐπίασε δουλειὰ στὰ μεταλλεῖα μὲ χαμηλὸ ἡμερομίσθιο. Καὶ τοῦτο μὲ μεσολάβηση ἄλλων συγχωριανῶν μας ποὺ ἐργαζόντουσαν ἐκεῖ. Κατέβαινε στὰ πηγάδια μὲ τὸ μαγγάνι σὲ βάθος 200—300 μέτρων καὶ γέμιζε τὰ ζεμπιλία μετάλλευμα ποὺ τὰ τραβοῦσαν μὲ τὴν μηχανή ἔξω. Δουλειὰ σκληρὴ, ἀνθυγιεινὴ καὶ πολὺ ἐπικίνδυνη. Ἀλλοτε πάλι μέσα στὴν γαλαρία σὲ βάθος 700—800 μέτρων, μαζί μὲ ἄλλους ἐργάτες φόρτωναν τὸ μετάλλευμα στὰ βαγονάκια ποὺ ἐκεῖνα διαρκῶς πηγαινοερχόντουσαν. Ἐμπαιναν μέσα στὴν γαλαρία προτοῦ ἀκόμα θγεῖ ὁ ἥλιος, κι ὅταν ἔδβαιναν ἀγνώριστοι ἀπὸ τὴν σκόνη τοῦ μεταλλείου, εἶχε βασιλέψει. Ἦταν ἀποφασισμένος ὁ μπάρμπα Θύμιος νὰ ἐργαστεῖ νὰ ζήσει τὴν φαμέλια του.

Ἀδιαφορώντας διὰ τίς θάναυσε κοπιαστικές καὶ ἀνθυγιεινές συνθήκες ποὺ ἐπικρατοῦσαν ἐκεῖ μέσα, στὴν ἀπονηχτική καὶ μολυσμένη ἀπὸ τίς διάφορες ἀναθυμιάσεις ἀτιμόσφαιρα.

Στὴ τόσο ἐπίπονη κι ἐπικίνδυνη τούτη ἐργασία δὲν ἦταν σπάνια τὰ δυστυχήματα ποὺ συνέβαιναν μέσαστὰ πηγάδια καὶ στὶς γαλαρίες τοῦ μεταλλείου. Ἡ πτώση αἰφνης ἐνὸς ἐτοιμορρόπου θράχου πολτοποιοῦσε τοὺς ἄμοιρους μεροκαματιάρηδες. Ἡ τὸ κτύπημα τοῦ γκασμά ἐπάνω σὲ δυναμίτιδα ποὺ δὲν εἶχε ἐκτραγεῖ ὅταν ὁ μιναδόρος τὴν εἶχε τοποθετήσει, εἶχε σὰν ἀποτέλεσμα, νὰ σκορπίζει τὸν θάνατο στοὺς φτωχοὺς φαμελίτες, κολλῶντας τίς σάρκες τους στὰ τοιχώματα τῆς γαλαρίας. Τότε οἱ ἰθύνοντες χαρὰ κτήριζαν τὰ τρομερὰ τοῦτα δυστυχήματα, ποὺ ἦταν ἀποτέλεσμα τῆς ἐγκληματικῆς των διαφορίας ὡς «ἀπλὰ ἐργατικὰ τυχήματα».

Ἦταν στὶς ἀρχές τοῦ Ἀπρίλη ὅταν ἔξαφνα μιὰ μέρα ἐπιστρέφοντας ὁ μπάρμπα Θύμιος πὸ τὴν δουλειά του πῆρε ἓνα γράμμα. Ἦταν ἀπὸ τὴν γυναῖκα

του ἡ ὁποία τοῦ ἐξιστοροῦσε τίς συνθήκες ὑπὸ τίς ὁποῖες πέθανε ὁ πατέρας του. Χωρὶς νὰ ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ τὸν βοηθήσει καὶ νὰ τοῦ συμπαρασταθεῖ, καταπραΰνοντας τρόποντινὰ τὸν πόνο του. Κι ὅτι στὶς δραματικές ἐκεῖνες, τελευταῖες του στιγμές, τὸν ἀποζητοῦσε. Τοῦ ἔγραφε ἀκόμα στὸ γράμμα ἐκεῖνο, ὅτι τὸ παιδί τους στὴν Ἀθήνα μπήκε στὸ Νοσοκομεῖο. Κι ὅτι ὅπως τῆς εἶπαν ἦταν βαριὰ ἄρρωστο. Μὲ δOURKΩΜΕΝΑ ΜΑΤΙΑ νοιώθοντας ἓνα δυνατό σφίξιμο στὴν καρδιά του, διάβασε καὶ ξαναδιάβασε τὸ συνταρακτικὸ ἐκεῖνο γράμμα ποὺ ἐν συνεχείᾳ ἡ γυναῖκα του τὸν ἐκλιπαροῦσε νὰ ἐπιστρέψει στὸ χωριό, ἀφοῦ πρηγουμένως περάσει ἀπὸ τὴν Ἀθήνα καὶ ἰδεῖ τὸν ἄρρωστο Θανασάκη.

Ἀποφάσισε λοιπὸν νὰ ἐπιστρέψει στὸ χωριό. Ἐκκαλε τοὺς ὑπολογισμοὺς του σχετικῶς μὲ τὰ χρήματα ποὺ στὸ μικρὸ τοῦτο διάστημα εἶχε συγκεντρώσει καὶ διεπίστωνε, πὼς ἦταν ἀδύνατο νὰ ανταποκριθεῖ στὶς διάφορες υποχρεώσεις του, ποὺ κατὰ τὴν θαυρακτικὴν ἐκεῖνη εἶχε δημιουργήσει.

Σκέφθηκε ὅτι, ἀφοῦ τακτοποιήσει τίς δουλειές του στὸ χωριό, νὰ ἐπανεέλθει πάλι. Μετὰ τὸ Πάσχα φυσικά, κι φοῦ μὲ τὸ καλὸ γεννήσει καὶ ἡ γυναῖκα του. Πέρασε ἀπὸ τὴν Ἀθήνα καὶ πῆγε στὸ γαλατάδικο ποὺ ἐργαζόταν ὁ Θανασάκης καὶ συνάντησε τὸ ἀφεντικό του. Ἀφοῦ τὸν ρώτησε σχετικῶς μὲ τὴν υγεία τοῦ παιδιοῦ του ἐκεῖνος τὸν καθυσόχασε ὅτι ὁ μικρὸς εἶχε μιὰ μικρὴ ἀδιαθεσία καὶ τὰν ἔβαλε στὸ Δημ. Νοσοκομεῖο γιὰ νὰ γίνεῖ καλά. Μὰ ὁ μπάρμπα Θύμιος μάντεψε πὼς κάτι σοβαρὸ θὰ συμβαίνει. Δὲν ἦταν δυνατό γι' αὐτὴν μικρὴ ἀδιαθεσία ἢ γιὰ ἓνα συναχάκι νὰ βάλλει ἐτοῦτος δῶ ὁ ἀπαίσιος ἐκμεταλλευτῆς καὶ ἄπληστος ἐργοδότης, τὸ παιδί του στὸ Νοσοκομεῖο. Ἐτρεξε λαχανιασμένος νὰ ἰδεῖ. Ἀντικρίζοντας τὸ ἄρρωστο παιδί του ἔμεινε ἄφωνος.

Κρατήθηκε ἀπὸ τὸ κρεβάτι του γιὰ νὰ μὴ σωριαστεῖ κάτω. Δὲν πίστευε στὰ μάτια του, ἦταν κάτι τὸ συγκλονιστικό. Τὸ παιδί του ποὺ ἦταν ζωηρότατο, υγιέστατο καὶ ροδοκόκκινο τώρα ἦταν ἀγνώριστο. Ἰσχνὸ κοκκαλιάρικο μὲ φωνὴ πολὺ ἀδύνατη καὶ μάτια θαθουλωμένα. Ἡ φτώχεια τὸν ἀνάγκασε νὰ τὸ ξενιτέψει καὶ νὰ τὸ ἐμπιστευθεῖ στὸν ἀσυνείδητο καὶ πεπορωμένο ἐκεῖνο γαλατᾶ καὶ τώρα κινδυνεύει νὰ τὸ χάσει. Ὁ μπαρμπα Θύμιος ἔσκυψε κι ἀγκάλιασε τὸν ἀγνώριστο ἀπὸ τὴν ἄρρώστεια του Θανασάκη. Μὲ δακρυσμένα μάτια καὶ φωνὴ ποὺ ἔτρεμε ἀπὸ τὴν συγκίνηση χαῖδεψε τὸ πρόσωπο τοῦ παιδιοῦ του ποὺ ἔκαιγε ἀπὸ τὸν πυρετό. Καὶ κεῖνο ὅταν εἶδε ξαφνικὰ μπροστά του τὸν πατέρα του συγκινήθηκε καὶ κλαίγοντας ρίχτηκε στὴν ἀγκαλιά του ἰκετεύοντάς τον

νά τον πάρει μαζί του. 'Ο μπαρμπα Θύμιος απέλπι-
σμένος από την κατάσταση του παιδιού του έτρεξε στο
γραφείο του γιατρού για νά τον ρωτήσει. Κι ο για-
τρός τον πληροφόρησε, ότι αρρώστησε από υπερχό-
πωση. «Τὸ παιδί σας κύριε τὸ γλυτώσαμε ἀπὸ τοῦ
χάρου τὰ δόντια, τώρα χρειάζεται μεγάλη προσοχή,
ἀνάπαυση καὶ ὑπερτροφία, διὰ νὰ μὴν ἔχομε πολὺ
χειρότερα. Πάρτε το στὸ χωριό σας ν' ἀλλάξει τὸ
κλίμα». Ἀφοῦ τοῦ ἔγραψε κι ὀρισμένα φάρμακα,
ἐξῶφλησε τὸν λογαριασμὸ στὸ Νοσοκομεῖο κι ἔφυ-
γαν. Πέρασε ἀπὸ τὸ μαγαζὶ ποὺ ἐργαζόταν ὁ Θανα-
σάκης καὶ λογαριάστηκε μὲ τὸ ἀφεντικό του, ποὺ
ἀπὸ τὴν δούλεψή του ἡ ἀμοιβή, δὲν ἔφτασε ν' ἀγο-
ράσει οὔτε τὰ φάρμακα τοῦ παιδιοῦ του. Οὔτε δεκά-
ρα γιὰ τὰ ἔξοδα ποὺ εἶχαν προκύψει ἀπὸ τὴν ἀσθέ-
νεια τοῦ παιδιοῦ, σκληρὸς καὶ ἀσυγκίνητος. Ἐκεῖ-
νος ποὺ ὅταν ἐρχόταν στὸ χωριὸ δὲν ἔχανε τὴν εὐ-
καιρία νὰ ἐπιδεικνύει τὸ παραφουσκωμένο πορτοφό-
λι του, κάνοντας καὶ τὰ ψευτοκουδαρνταλίγια του.
Ὅπως πληροφορήθηκε ὁ μπαρμπα Θύμιος ὁ Θανα-
σάκης ἦταν ὁ μικρότερος ἀπὸ τὸ ὑπαλληλικὸ προ-
σωπικὸ τοῦ μαγαζιοῦ. Κι ὅπως ἦταν τελείως ἀπρο-
στάτευτος ἦταν στὴ διάθεση ὧλων. Ἀφεντικὰ καὶ
ὑπάλληλοι τὸν διέταζαν. Τὸ πρωτὶ στίς 4 πῆγαινε
στὸ δουστάσιο, μιὰ ὥρα μακριά, καὶ μετέφερε φορ-
τωμένος τὸ γάλα. Ἀπὸ τὸ θάρος τῶν δύο δοχείων
ποὺ κρατοῦσε στὰ χεράκια του εἶχαν στραβώσει τὰ
πόδια του. Τὴν ὑπηρεσία τούτη τὴν ἐκτελοῦσε κάθε
πρωτὶ μέσα στὴ βροχή καὶ τὰ κρύα. Ἐργαζόταν μέσα
στὸ ἐργαστήριον τοῦ ὑπογείου μέχρι στίς 12 τὰ με-
σάνυχτα. Κοιμόταν μέσα στὸ ὑγρὸ ὑπόγειο ἐπάνω σ'
ἕναν πάγκο. Περιβάλλον ὅλο μούχλα, θρώμικο καὶ
ἀνθυγιεινὸ. Τὸ ἀπόγευμα ὅταν ἔδβαινε στὴν διανο-
μὴ φορτωμένος γάλα καὶ γιαούρτι, διαλαλώντας τὸ
ἐμπόρεμά του μέσα στίς γειτονιὲς ἀντιμετώπιζε τίς
εἰρωνεῖες καὶ τὰ πειράγματα τῶν παιδιῶν ποὺ ἀμέ-
ριμνα, ἀνέμελα καὶ τελείως ξέγνοιαστα ἔπαιζαν στοὺς
δρόμους καὶ τίς παιδικὰς χαρὰς χαλώνοντας τὸν κόσμον
ἀπὸ τίς φωνὲς καὶ τὰ γέλια τους. Ὅταν πέραναγε
μπροστὰ τους τὰ ἀνάγωγα ἐκεῖνα βουτυρόπαιδα τὸν
κοροῖδευαν.

Ἐπειδὴ ὁ Θανασάκης ἦταν πυρρόξανθος, τὸν ἔ-
λεγαν κοκκινوترίχη. «Ρέ σεῖς παιδιά, ὁ κοκκινوترί-
χης ὁ θλάχος περνάει, κι ὅλα μαζί τὸν περιγελοῦ-
σαν. Ἡ κοροῖδευτική κι ἀνάρμοστη τούτη συμπερι-
φορὰ τῶν παιδιῶν τοῦ τραυματίζουν τὴν ψυχὴ του.
Στενοχωριότανε καὶ ἦταν διαρκῶς μελαγχολικός.
Ἐνωθε μέσα του ἕνα μίσος ἐναντίον τους. Μὲ τὸ
παιδικὸ του μυαλὸ δὲ μποροῦσε νὰ ἐξηγήσει τὴ δια-
φορὰ ποὺ ὑπῆρχε μεταξὺ τους. Ἐκεῖνα δὲν εἶχαν

ἔγνοιες καὶ σκοτοῦρες. Χαρούμενα κι εὐτυχισμένα
ἔπαιζαν χαλώνοντας τὸν κόσμον ἀπὸ τὰ ξεφωνητά. Ἐνῶ
ἐγώ, ἔλεγε μέσα του, γεννήθηκα φορτωμένος θάσα-
να, φτώχεια καὶ ὑποχρεώσεις. Ἔτσι θύμωσε κι ἀη-
δίασε ὁ μπαρμπα Θύμιος ἀπὸ τὴν στάση τοῦ ἀφεν-
τικοῦ τοῦ παιδιοῦ του. Ὑστερα ἔφυγαν καὶ οἱ δύο
γιὰ τὸ χωριό. Ἀφοῦ προηγουμένως τηλεγράφησε στὴ
γυναῖκα του νὰ στείλει τὸν γάϊδαρο στὸν Σιδηρ.
Σταθμὸ τοῦ Μπράλλου μὲ ἄλλους χωριανούς. Ἡ γυ-
ναῖκα του ἔστειλε τὸ ζῶον. Κι ὅταν πατέρας καὶ γιοὺς
κατέβηκαν ἀπὸ τὸ τραῖνο τὸ βρῆκαν ἐκεῖ. Ἐδῶλε
καθάλλα στὸ γάϊδαρο τὸ ἄρρωστο παιδί του καὶ πῆ-
γαν στὸ χωριό. Ἀντικρύζοντας τὴν κατάντια τοῦ
παιδιοῦ της, ἡ μάνα του, ξέσπασε σὲ λυγμούς.

Μπαίνοντας στὸ σπίτι του ὁ μπαρμπα Θύμιος αἰ-
σθάνθηκε λύπη καὶ συγκίνηση, ὅταν ἡ μάτιά του
ἔπεσε στὴ γωνιά ποὺ ἄλλοτε ἦταν τὸ στῶμα τοῦ
πατέρα του. Αἰσθητὴ ἡ ἀπουσία τοῦ γέροντα.

Ξάπλωσαν τὸν Θανασάκη σ' ἕνα κρεβάτι, ἐνῶ
ἕνα γύρω του μαζεύτηκαν τὰ μικρὰ ἀδελφάκια του
ποὺ τὸν φιλοῦσαν καὶ τοῦ χαιδεύαν τ' ἀδύνατα χε-
ράκια του. Τὸ βράδυ ὁ μπαρμπα Θύμιος ἔκατσε καὶ
συγκέντρωσε ὅλα του τὰ χρέη. Ἐπὶ πλέον ὑπολόγισε
καὶ μερικὰ ψώνια ποὺ ἤθελε νὰ κάμει γιὰ τὴν φα-
μελιά του. Τὰ παιδιὰ του ἦταν ξυπόλητα καὶ γυ-
μνά. Θὰ ἀγόραζε λάδι καὶ ἕνα φόρτωμα καλαμπόκι.
Μὲ τὰ λεφτὰ ποὺ εἶχε ἦταν ἀδύνατο νὰ ἀνταποκρι-
θεῖ σ' ὅλα αὐτὰ τὰ ἔξοδα. Συμποσούμενα χρέη καὶ
προβλεπόμενα ψώνια, ἦσαν τρεῖς φορές περισσότερα
ἀπ' αὐτὰ ποὺ εἶχε στὸ πορτοφόλι του. Σκέφτηκε πὼς
καλλίτερα θὰ ἦταν νὰ δώσει σὲ ὅλους ἀπὸ λίγα. Τὸ
πρωτὶ τῆς Μ. Τετάρτης ἐτοιμάσθηκε νὰ κατέβει στὴ
Γραδιά. Προτοῦ βγεῖ ἀπὸ τὴν αὐλόπορτα τοῦ σπι-
τιοῦ του, ἀκούστηκε ἡ φωνὴ τῆς γυναίκας του. Θύ-
μιος μὴ φεύγεις, γύρνα πίσω. Γύρισε πίσω νὰ ἰδεῖ
τί συμβαίνει. Τὴ γυναῖκα του τὴν εἶχαν πιάσει οἱ
πόννοι. Ἀῖντε Θύμιος νὰ φέρεις τὴ μαμμή. Κι ὁ μπαρ-
μπα Θύμιος πῆγε καὶ φώναξε τὴ μοναδικὴ μὰ καὶ
ἄξια μαμμή τοῦ χωριοῦ τὴν Κοντύλω. Περνώντας
ἔξω ἀπὸ τὰ μαγαζιά εἶδε δύο χωροφύλακες κι ἕναν
καλοφερεμένο κύριο ποὺ κρατοῦσε χαρτοφύλακα.
Ὅταν τὸν εἶδαν τὸν φώναξαν καὶ πῆγε κοντὰ τους.
Καὶ ὁ χωροφύλακας τοῦ λέει:

Εἰστε ὁ Εὐθύμιος; συλλαμβάνεστε διό-
τι χρωστάτε ἐδῶ καὶ δύο χρόνια στὸ Δημ. Ταμεῖο.
Ὁ κύριος ἀπὸ δῶ εἶναι εἰσπράκτωρ τῶν Δημ. Φό-
ρων. Ἄν δὲν καταβάλλετε τώρα τὸ ὀφειλόμενο εἰς
τὸ Δημ. Ταμεῖον ποσόν, τοῦ ἐτόνισε ὁ φορατζής, θὰ
συλληφθεῖτε. Ναί, ἐπανέλαβε ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς χω-
ροφύλακες. Ἐχομε ἔνταλμα συλλήψεως. Καὶ ἐν

συνεχεία του γνωστοποίησαν το ποσόν που χρωστούσε. Κρύος ιδρώτας περιέλουσε το κορμί του μπάρμπα Θύμιου. Διότι τα χρήματα που είχε και που τα προόριζε να κλείσει, κάπως, τις χίλιες δύο πληγές, δεν του έφταναν.

Μάταια προσπάθησε ίκετεύοντάς τους να του δώσουν μίαν αναβολή. Τους έκανε γνωστή την τραγική θέση του, το οικονομικό αδιέξοδο που αντιμετώπιζε και τις υποχρεώσεις προς την φαμέλια του, κι ότι τη Λαμπρή δεν θα έχουν τα παιδιά του ούτε ένα κομμάτι μπομπότα.

Οίκτος ή συμπόνοια δεν υπήρχε. Ψυχρά ήταν τα λόγια τους. «Εφαρμόζουμε αυτό που λέει ο Νόμος».

Στην περίπτωση του μπάρμπα Θύμιου ήταν ακόμη

Η «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»

τρεις χωριανοί μας και οι όποιοι όλοι μαζί οδηγήθηκαν στο 51. Και από εκεί με το λεωφορείο της γραμμής Λαμία - Αμφισσα έφτασαν στα Σάλωνα και κλείστηκαν στις φυλακές. Σε αξιοθρήνητη κατάσταση βρισκόταν τώρα το σπίτι του μπάρμπα Θύμιου ο όποιος ακόμη δεν ήξερε τί έγέννησε ή γυναίκα του. Την Μ. Παρασκευή οι χωριανοί μας πάνε στην Αμφισσα και πουλάνε τα αρνιά. Η γυναίκα του έστειλε το κασίκι που προοριζόταν για τη Λαμπρή, και το πούλησαν, και μαζί με όλα τα λεφτά που είχε φέρε από το ταξίδι του ο μπάρμπα Θύμιος κατάφερε να εξοφλήσει το οφειλόμενο ποσόν. Έτσι ξεπενταριασμένος και εξαθλιωμένος έφτασε στο χωριό την ημέρα της Λαμπρής.

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

της Άφροδίτης Χασιακού

= ΕΙΣΑΓΩΓΗ =

Το πιο έντονο χαρακτηριστικό των «ξενητεμένων» Κουκουδιστιανών είναι η αγάπη και ο νόστος για τον τόπο που τους γέννησε και τους ανάθρεψε. Μπορεί να ζούν χρόνια μακριά απ' το χωριό, κι όμως — ίσως γι' αυτό ακριβώς — δεν έχουν ξεχάσει τίποτα από τότε. Το χωριό τους ζει μέσα τους όπως ήταν στις καλύτερες του στιγμές — κι αυτό ενίοτε σπουδαίο. Την αγάπη τους ή, πιο σωστά, την λατρεία τους γι' αυτόν τον τόπο την κουβαλλάν μαζί τους, όπου κι αν πάν και την μεταδίδουν. Είναι μια αγάπη ζωντανή, πάλλουσα. Κι εγώ μεγάλωσα μέσα στην ατμόσφαιρα αυτής της αγάπης, που έκανε να φυτευτούν μέσα στην καρδιά μου βιώματα και αναμνήσεις των άλλων και να γίνουν και δικές μου. Είχα την δυστυχία να γεννηθώ σε μια πόλη - κλουδί. Μα έχω την ευτυχία να νοιώθω πως οι ρίζες μου βρίσκονται σ' ένα ψηλό, πανέμορφο, καταπράσινο και περήφανο τόπο.

Από τέτοια αισθήματα ξεκινώντας αποφάσισα να μαζέψω όσο γινόταν πιο πολλές πληροφορίες για το χωριό. Ζήτησα από ανθρώπους του χωριού να μου διηγηθούν ό,τι ξέρουν για την καθημερινή ζωή στο χωριό άλλοτε και τώρα, για τις συνήθειες στις γιορτές και στα σπουδαία γεγονότα της ζωής, ζήτησα να μου πουν τραγούδια, παροιμίες και ιστορίες. Και τα κατέγραψα όλα, όπως ακριβώς μου τα είπαν, χωρίς καθόλου ν' αλλάξω την έκφραση ή τις λέξεις. Έτσι, τα λεγόμενά τους έχουν την δροσιά και την χάρη του αυθόρμητου και κυρίως την αξία της αυθεντικής μαρτυρίας.

Σήμερα, που όλα εξαφανίζονται μέσα στο τεράστιο χωνευτήρι του σύγχρονου πολιτισμού, ως προσπάθη-

σουμε, τουλάχιστον «όσο μπορούμε» να μην τα εγκαταλείψουμε, να μη τα χάσουμε, να μην τα ξεχάσουμε όλα.

Ο τεχνολογικός πολιτισμός μας προσφέρει ένα σωρό ευεργετήματα. Έχει βελτιώσει τις συνθήκες της ζωής μας και μας δίνει ανέσεις και ευκολίες, που άλλοτε δεν υπήρχαν ούτε στα πιο τολμηρά όνειρα των ανθρώπων. Ένω όμως μας δίνει όλα αυτά με το ένα χέρι, με το άλλο μας παίρνει πράγματα πολύ πιο σημαντικά. Μας αρπάζει και μας πετάει στα δόντια του εύκολου κέρδους και της κατανάλωσης και μας αφαιρεί την ανθρωπιά και την ψυχή μας. Μας καταβροχθίζει. Μας αλλοτριώνει. Μας δίνει την δυνατότητα να γίνουμε πολίτες όλου του κόσμου κι έτσι μας μαγεύει και μας κάνει να ξεχνάμε από που κρατάμε, από που ξεκινήσαμε. Μας κάνει ξένους με τον τόπο μας, ξένους με τους συγγενείς μας, ξένους με τον εαυτό μας. Χάνουμε την έννοια του Έλληνα, και το πιο σημαντικό, την έννοια του Ανθρώπου. Και περιπλανιόμαστε σ' ένα κόσμο άγνωστο και κρύο, άνθρωποι χωρίς ταυτότητα και χωρίς πρόσωπο.

Για να ξαναβρούμε την ψυχή μας και την ανθρωπιά μας πρέπει να ξαναθυμηθούμε τις ρίζες μας. Να σκύψουμε μ' αγάπη και ευλάβεια πάνω απ' αυτά που τόσο άδικα περιφρονήσαμε, γιατί αυτά θα μας σώσουν.

Δέν είναι βέβαια δυνατό, αλλά ούτε και εύκολο σήμερα, να ξαναγυρίσουμε στην παλιά μορφή ζωής. Μπορούμε όμως να κρατήσουμε κάποια από τις παλιές συνήθειες που άλλοτε ομόρφαιναν, κάτι απ' την παλιά ψυχική καθαρότητα και έτσι να καταφέρουμε ίσως να δώσουμε ένα νόημα και μια δροσιά στην άχαρη ζωή μας της πόλης.

Αυτό που αξίζει να θυμόμαστε πάντα είναι ότι τὰ ἔθιμα τῆς νεοελληνικῆς ζωῆς τῆς υπαίθρου δὲν πρέπει ποτὲ νὰ τὰ περιφρονῶμε μέσα στὴν ἀπλότητα — καὶ πολλὲς φορές καὶ τὴν ἀπλοϊκότητά τους. Γιατὶ τὰ πιὸ πολλὰ ἀπ' αὐτὰ κρατᾶνε ἀπὸ τόσο παλῆά, ὅσα καὶ ἡ ὑπαρξὴ μας σὰν ἔθνος καὶ ἐπιθεβαιώνουν τὴν συνέχεια τῆς φυλῆς μας μέσα στοὺς αἰῶνες. Κι εἶναι πολὺ γοητευτικὸ γιὰ τὸν καθένα μας νὰ ξέρεῖ, ὅτι κρατώντας κάποιον ἔθιμο λειτουργεῖ σὰν ἓνας ἀπὸ ἐκείνους τοὺς «μακρινούς» προγόνους, πού σὰν ἄνθρωποι καὶ κῆνοι εἶχαν τὶς ἴδιες ἀνάγκες, τὶς ἴδιες ἐλπίδες καὶ τοὺς ἴδιους φόβους γιὰ τὴν ζωὴ, τὶς ἴδιες χαρὲς καὶ λύπες, τὶς ἴδιες δυσκολίες καὶ πού τ' ἀντιμετώπιζαν ὅλα μὲ τέτοιο τρόπο, πού θὰ μπορούσε νάτανε σημερινός.

Οἱ πληροφορίες ἔχουν καταταχθεῖ στὰ ἑξῆς κεφάλαια:

I. Γενικά.

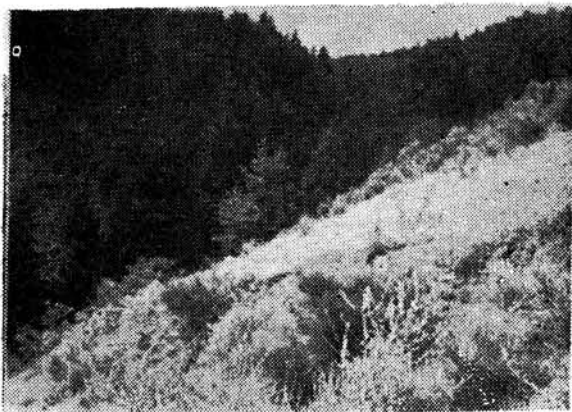
II. Ὑλικὸς Βίος (Κατοικία, Ἐνδυμὰ Ἐπαγγελματικὸς Βίος, Βιοτεχνία).

III. Κοινωνικὸς Βίος (Γέννηση, Βάπτισμα, Γάμος, Θάνατος, Κοινωνικὴ ὀργάνωση, Δίκαιο).

IV. Πνευματικὸς Βίος (Θρησκεία, Ἐθιμα λαϊκοῦ ἐορτολογίου, Δεισιδαιμονίες, Λαϊκὴ Ἱατρικὴ, Τραγούδια, Χοροί, Παροιμίες).

ΙΣΤΟΡΙΚΑ

Τὸ χωριὸ πού σήμερα ὀνομάζεται Καλοσκοπὴ καὶ πού τὸ ὄνομά του αὐτὸ δικαιολογεῖται ἀπὸ τὴν θέση του, ὀνομαζόταν παλιότερα Κουκουβίστα καὶ ὑπάρχουν διάφορες γνώμες γιὰ τὴν προέλευση τῆς λέξης. Ἡ θέση τοῦ χωριοῦ μέσα στὴν ἀγκαλιὰ τῶν βουνῶν, μπορεῖ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἐρμηνεία: «Φωλὴ τοῦ κούκου». Καὶ ἡ ὑπέροχη θέα ὅμως πού ὑπάρχει ἀπὸ

Ἐσεῖς βουνά, ψηλά βουνά μὲ τὰ δασιὰ κλαριά σας μὲ τὰ δασιὰ τὰ ἔλατα, τὰ πυκναροδιασμένα.

καὶ πάνω μπορεῖ νὰ ἐρμηνεύσει τὸ β' συνθετικὸ τῆς λέξης «VISTA», πού σημαίνει «θέα». Κανεὶς δὲν ξέρει ἀπὸ πότε ἀκριβῶς ὑπάρχει τὸ χωριό. Φαίνεται ὅμως ὅτι, σὰν τοποθεσία τουλάχιστον, ἦταν γνωστὴ ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς Φραγκοκρατίας.

Ἀπὸ τὴν Τουρκοκρατία καὶ μετὰ τὸ χωριὸ εἶναι γνωστὸ καὶ μάλιστα οἱ κάτοικοι ἔχουν καὶ πολεμικὴ δράση. Πολλοὶ ἀπ' τοὺς Κουκουβιστιανούς τότε γιὰ ν' ἀποφύγουν τὴν σκλαβιά εἶχαν φύγει στὰ βουνὰ κι ἔκαναν κλεφτοπόλεμο. Εἶχαν πάρει μάλιστα πολλοὶ καὶ τὶς οἰκογένειές τους γιὰ νὰ τὶς σώσουν. Πέρα, στὸν Ἀη - Νικόλα ἔφτιαξαν καὶ καλύδες, τὶς «Ταράτσες», πού ἦταν σκεπασμένες μὲ ταρατωμένο χῶμα καὶ δὲν φαίνονταν ἀπὸ πάνω. Ἄλλοι πάλι, ὅταν ἔρχονταν οἱ Τούρκοι κατέφευγαν στὴν Κορακοφωλιά. Στὸ χωριὸ εἶχαν γίνῃ καὶ μάχες μὲ τοὺς Τούρκους στὸ «Βουρλάμι» καὶ στὶς «Πολεμίστρες».

Τότε δημιουργήθηκε στὸ χωριὸ ἓνα στρατιωτικὸ σῶμα... μὲ ἀρχηγὸ τὸν Παπα - Ἀντρέα Μόρη, γνωστὸ σὰν Παπαντριά, ἄνθρωπο περήφανο καὶ ἱεργαῖο, μέλος τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας. Μαζὶ μὲ ἄλλα παλληκάρια ἀπὸ τὶς οἰκογένειες Δανιήλ, Κόλια, Κυριαζή, Μαλιδίτση πῆραν μέρος σὲ πολλὲς μάχες μὲ τοὺς Τούρκους καὶ διακρίθηκαν στὰ Σάλωνα, στὴν Ἀλαμάννα, στὰ Βασιλικά.

Ὁ Παπαντριάς μαζὶ μὲ τὸν Ἡλία Νάκο, τὸν Ἀναστάση Χασιακό, τὸν Παπανικόλα καὶ δέκα ἀκόμη παλληκάρια ἦταν ἀπ' τοὺς πρῶτους πού πιάστηκαν στὸν χορὸ τοῦ Ὁδ. Ἀνδρούτσου γιὰ νὰ κλειστοῦν στὸ Χάνι τῆς Γραβιάς. (βλ. Τάκη Λάππα, Ὁδυσσεὺς Ἀνδρούτσος, σ. 80—1). Ἀλλὰ καὶ στοὺς μεταγενέστερους πολέμους ἔγινον ἡτανὴ συμμετοχὴ τῶν Κουκουβιστιανῶν. Ἡ ἀντίσταση στοὺς Γερμανοὺς στὸν τελευταῖο πόλεμο ἔφερε τὴν τελικὴ καταστροφή, κάψιμο καὶ ἀφανισμό τῶν πάντων.

* * *

ΓΕΝΙΚΑ

Ἡ Καλοσκοπὴ —Κουκουβίστα γιὰ τοὺς ἀνθρώπους τῆς— εἶναι ἓνα χωριὸ χτισμένο σὲ μιὰν ἀγκαλιὰ τῆς Γκιώνας ἐκεῖ πού αὐτὴ συναντᾷ τὴν Οἶτη, ψηλά στὰ 1100 μέτρα. Εἶναι μιὰ πλαγιά ἀπότομη, πού πάνω προστατεύεται ἀπὸ τὸ Ἐεροβοῦνι, πού παρὰ τὸ ὄνομά του εἶναι δασωμένο μὲ πυκνὰ ἔλατα. Λίγο χαμηλότερα οἱ φτέρες καὶ τὰ σπάρτα πού σκορποῦν γύρω τὸ μελένιο τους ἄρωμα. Κι ἔπειτα τὸ χωριὸ — ἓνα μάτι ἀνοιχτὸ στὸ ἄπειρο. Ἀπ' τὸ βάθος τοῦ ὀρίζοντα ἀνεβαίνει κάθε πρωτὶ ἡ ἥλιος γιὰ νὰ δώσει ἓναφ ὡς ἄλ-

λιώτικο σ' αυτόν τον τόπο. Από κεϊ ἀγεθαίνει και τὸν χειμῶνα ἢ «ἀντάρα», ἢ πυκνὴ ὁμίχλη ποὺ τυλίγει τὰ πάντα καὶ τότε πιά νομίζει κανεὶς πὺς θρίσκειται σ' ἓνα τόπο ὄνειρικό, ξεκομμένον ἀπὸ τὴν γῆ. Κι ὅταν τὸ χιόνι σκεπάσει, σπίτια, δρομάκια, ἔλατα, τότε πιά εἶναι ἡ εἰκόνα τῆς ἀπόλυτης, ἀμόλυντης γαλήνης καὶ ὁμορφιάς.

Τὸ χωριὸ — μιὰ χούφτα σπίτια πνιγμένα στὰ δέντρα: κερασίδες, μηλιές ἀχλαδιές, κορομηλιές, καρυδιές, προσφέρουν ἀπλόχερα τοὺς καρπούς τους, προκαλοῦν γέροντας βαριά ἀπ' τὸ φορτίο. Τὰ νερά, ἐλεύθερα, τρέχουν παντοῦ, φτιάχνοντας διαστικά ρυάκια, ποὺ στὸ πέρασμά τους ἀφήνουνε τήγγοιμότητα, τὴν δροσιά, τὴν ὁμορφιά, τὴν μουσική. Κι ἂν πάει κανεὶς στὸ Κεφαλόδρουσο θὰ δεῖ νὰ βγαίνει μέσα ἀπ' τὸ βουνό, κρουσταλλιασμένο κι ὀρμητικὸ ἓνα ὀλόκληρο ποτάμι, ποὺ σὲ λίγο μεταμορφώνεται σὲ θεὸ - ζωοδότη, ποὺ θὰ φτιάξει θατόμουρα κι ἀγριοφράουλες καὶ πλατάνια θεόρατα καὶ θὰ ποτίσει χωράφια, ἀμπέλια, λειβάδια, νὰ γίνουν τὰ σταφύλια, νὰ μεγαλώσουν οἱ πατάτες καὶ τὰ φασόλια, νὰ ζήσουν οἱ ἄνθρωποι, νὰ γί- νει τὸ τριφύλλι καὶ τὸ χόρτο νὰ φᾶνε τὰ ζωντανὰ — νὰ εὐδοκιμήσει ὁ θαρὺς μόχθος τῶν ἀνθρώπων τῆς Γῆς. Ὁ μόχθος, ποὺ ἀρχίζει τὰ χαράματα μὲ μιὰ πρώτη ματιὰ στὸν ἥλιο ποὺ ἀνατέλλει καὶ ποὺ τελειώ- νει τὸ σούρουπο, μὲ τὴν τελευταία ματιὰ στὸν ἥλιο ποὺ χάνεται πίσω ἀπ' τὸ βουνό. Μιὰ ματιὰ - μιὰ προσευχὴ εὐχαριστήρια σ' Αὐτὸν ποὺ τοὺς δίνει τὴν γῆ, τὰ ζῶα, τὰ δέντρα, τὶς πηγές καὶ ποὺ τοὺς ἀφίνει νὰ ζοῦν μ' αὐτὸν τὸν ἄγνὸ, τὸν καθάριο τρόπο.

Κάποτε, πρὶν τὴν καταστροφή, τὴν ἀστυφιλία, τὸ ξεριζώμα, τὸ χωριὸ ἄκμαζε. Εἶχε 200 σπίτια - χίλιες ψυχές.

Μὰ ὁ πόλεμος τὸ σημάδεψε βαθεῖα. Ἄφισε μόνον ἐρείπια νὰ καπνίζουν. Αὐτοὶ ποὺ εἶχαν τὴν γενναί- οτητα νὰ ξαναγυρίσουν προσπάθησαν μὲ κόπο καὶ πεί- σμα νὰ ξαναστήσουν τὰ νοικοκυριά τους, τὴν ζωὴ τους. Ὁμως οἱ καιροὶ ἦταν δύσκολοι καὶ ἰσχυρὸς ὁ μαγνήτης τῶν πόλεων. Τὸ χωριὸ αὐτὸ ἀκολούθησε τὴν μοῖρα ὅλης τῆς ἑλληνικῆς ὑπαίθρου.

Οἱ πιὸ νέοι ἀπ' τοὺς ἀνθρώπους τοῦ ἔφυγαν νὰ ζη- τήσουν τὸ καθημερινὸ φωμί, μακριὰ ἀπὸ τὴν γῆ ποὺ τοὺς γέννησε καὶ τοὺς ἔθρεψε. Ἀπόμειναν οἱ γέ- ροι. Αὐτοὶ εἶναι ποὺ δὲν ἀφίνουν τὸν πανέμορφο αὐ- τὸν τόπο ἀπ' τὴν μοναξιά. Δὲν μποροῦν ὅμως νὰ δώ- σουν στὴ ζωὴ τοῦ χωριοῦ τὸ σφρίγος ποὺ εἶχε παλιά.

Οἱ καροὶ ἄλλαξαν. Οἱ ἄνθρωποι τοῦ χωριοῦ ὁμως

παραμένουν καὶ σήμερα ἀγαθοί, καθάριοι, καλωσυνά- τοι, φιλόξενοι. Ζοῦν ἀπὸ τὴν ἴδια σκληρὴ δουλειά, ποὺ τοὺς χαρίζει ὅμως πολλὲς ἱκανοποιήσεις καὶ ἀπλές, ἀλλὰ ἀληθινές χαρές. Ἡ ζωὴ τους εἶναι λιτή. Ἡ πί- στη τους μεγάλη: δεκάδες ἐκκλησίες καὶ ξωκκλήσια ἔχουν τὸ χωριὸ μέσα στὸν προστατευτικὸ τους κλοιό.

Κατακτηριστικὴ ἐνδυμασία τοῦ χωριοῦ. Διακρίνονται, ἡ Γα- ρυφαλλιά Ράπητη, Μάρθα Χαμηλοῦ, Παναγιῶ Παπαγεωργί- οῦ, Μαγδαλινὴ Σίμου.

Ἡ διασκέδασή τους — πανηγύρια γιὰ νὰ τιμήσουν τὸ ὄνομα κάποιου Ἀγίου.

Ὅσοι ὑπάρχουν ἀκόμη στὸ χωριὸ ζοῦν μὲ τὸν τρό- πο τὸν παραδοσιακό, ποὺ γι' αὐτοὺς δὲν εἶναι κάτι περασμένο, ἀλλὰ εἶναι ἡ πραγματικότητα. Μόνο ποὺ τώρα πιά, ἀντίθετα μὲ παλιότερα, ξέρουν ὅτι δὲν εἶ- ναι ἡ μοναδική. Κι αὐτὸ βέβαια, τοὺς κάνει πιὸ δε- κτικούς στὸν μοντέρνο τρόπο ζωῆς. Ὁ ἠλεκτρισμός, τὸ αὐτοκίνητο, τὸ τηλέφωνο, ἔχουν μπῆ στὴν καθη- μερινή τους ζωὴ. Οἱ ἄνθρωποι κι ἐδῶ ζητᾶνε τώρα περισσότερες «εὐκολίες». Στὸ βάθος ὅμως αὐτοί, παρα- μένουν οἱ ἴδιοι. Ἡ ἐπαφὴ τους μὲ τὴν φύση τοὺς κάνει νὰ διατηροῦν τὴν γνησιότητα τὴν ἀπλότητα, τὴν κα- θαρότητα καὶ τὴν ζεστασιά τους.

(Συνέχεια στὸ ἐπόμενο)

“Οτι γράφει τὸ πεπρωμένο

Στὰ τελευταία χρόνια ἡ μοῖρα στερεῖ ἀπὸ τὴν Κουκουβιστιανὴ οἰκογένεια καὶ ἀπὸ ἓνα νέο παιδί της. Στὶς 16 Μαρτίου ἔφυγε γιὰ πάντα ὁ Τάκης Δ. Αὐγερινός, ἀφοῦ πάλαιψε γιὰ χρόνια μὲ τὴν ἀσθένεια, ποὺ τελικὰ τὸν νίκησε. Τὸ χῶμα τῆς Κουκουβίστας, ποὺ κυριολεκτικὰ τὴ λάτρευε, τὸν σκέπασε δίχως ἐπιστροφῆς.

φή. Πολλοὶ συγγενεῖς καὶ φίλοι, μὲ ἀπέραντη θλίψη καὶ πόνο, τὸν συνόδεψαν στὴν τελευταία του κατοικία. Τελευταῖος χαιρετισμὸς μὲ λίγα λόγια, γιὰ τὴ ζωὴ του κι ἓνα στεφάνι, ἦταν ἡ συμμετοχὴ τοῦ Συνδέσμου στὴ μνήμη του.

Στὶς 3 Μαΐου πέθανε ὁ Τάκης Τσόγλας καὶ κηδεύτηκε στὴν Ἀθήνα. Ἕνας ἀκόμα συγχωριανός, ἔνα μέλος τοῦ Συνδέσμου ἔφυγε.

Στὶς 15 Μαΐου ἔφυγε καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς Τσοκάς. Κηδεύτηκε στὸ Α' Νεκροταφεῖο καὶ πληθὸς συγχωριανῶν τὸν συνόδεψε στὴν τελευταία του κατοικία. Λάτρης τοῦ χωριοῦ καὶ πρωτοπόρος στὸ Σύνδεσμο, ἔφυγε κι αὐτὸς δίχως ἐπιστροφή.

Στὶς 16 Μαΐου πέθανε ὁ Ἡρακλῆς Κατσαρέλλης, σύζυγος Μαρίας Δανιήλ.

Ἐπίσης, πέθανε στὴ Λειβαδιά, ἡ Βασιλικὴ Γ. Μαλιβίτση.

Στὶς 21 Μαΐου πέθανε καὶ κηδεύτηκε στὴ Λαμία, ἡ Γεωργία Δ. Χαμηλοῦ.

Στὶς οἰκογένειες τῶν ἐκλιπόντων, τὸ Δελτίο ἐμφράζει τὰ θαθεῖα καὶ εὐκρινῆ συλλυπητήριά του.

ΤΟ ΑΝΑΓΚΑΙΟ

Τοῦ Γρηγόρη Χασιακοῦ

Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελίδα 265

λου, τὴν ἔβαλε στὸ ἄλογο καὶ δίνει ἐντολὴ ἡ γρηᾶ «Κάνε γρήγορα νὰ φύγουμε». Ἐφυγαν. Στὸ δρόμο ὁ Παναγιωτάκης προσπαθοῦσε νὰ ἐξακριβώσει γιὰ ποιὸ λόγο ἐπέστρεψε τόσο γρήγορα ἡ γρηᾶ. Μήπως ἡ νύφη δὲν τὴν περιποιήθηκε; Μήπως δὲν τῆς ἄρεσε ἡ Ἀθήνα; Ἡ ἀπάντηση τῆς γρηᾶς ἦταν «Σαλάγα τὸ ἄλογο γρήγορα καὶ ἄσε τίς κουβέντες».

Ὅταν βιαστικὰ - βιαστικὰ ἔφθασαν στὸ Πύργο (μεταξὺ Καστελλιοῦ καὶ Κουκουβίστας) ἡ γρηᾶ λέγει στὸν Παναῖτάκη:

—«Σταμάτα τὸ ἄλογο νὰ κατέβω». Καὶ πράγματι κατέβηκε ἀπὸ τὸ ζῶο καὶ ἀποσύρθηκε πίσω ἀπὸ μὲταξὺ πουργομαζιά, ἐνῶ ὁ Παναῖτάκης περίμενε μὲ τὸ ἄλογο στὸ δρόμο. Κάποτε γύρισε ἡ γρηᾶ καὶ ἀφοῦ ἔβγαλε ἓνα ἀναστεναγμὸ ἀνακουφίσεως, λέγει στὸ γιὸς της, μὲ ἱκανοποίηση μεγάλη, τρίβοντας τὴ κοιλιὰ της: «Καὶ τώρα Παναῖτῃ μ' ξαναπάω, ἂν θές, στὴν Ἀθήνα».

Ὁ Παναγιωτάκης τότε κατάλαβε, γιατί ἡ ἐπιστροφή της μάννας τόσο γρήγορα καὶ γιατί διαζόταν νὰ φθάσει ἀπὸ τὸ Σταθμὸ στὸ Πουργάρ: καὶ ἄρχισε νὰ τὴν ἀνακρίνει.

—Παιδάκι μ' ὅλα καλὰ καὶ ὥραϊα καὶ νὰ ζήσει τὸ παιδί μ' 100 χρόνια νὰ χαίρεται ὅ,τι ἔφτιαξε, ἀλλά... Καὶ τοῦ ἐκμυστηριεύθηκε τί ἔπαθε καὶ πόσο σφιχτήκε 3 μέρες. Δὲν μπορούσε νὰ κρατηθεῖ ἄλλο καὶ δὲν μπορούσε νὰ χωνέψει στὸ μυαλό της, πῶς τὸ ῥαῖο ἐκεῖνο δωμάτιο μὲ τὰ λευκὰ πλακάκια στὸν τεῖχος καὶ τὸν καθρέφτη ἀντικαθιστοῦσε τό... «ἀναγκαῖο» στὸ ρέμα τοῦ Σκούρα, μὲ τὰ λατσούδια ἓνα - γύρω καὶ τὸ νερὸ ποὺ παρέσυρε τὰ πάντα. Ἦταν δυνατὸ ἐκεῖ μέσα στὸ ῥαῖο ἐκεῖνο δωμάτιο, νὰ... ἀνακουφίζεται ὁ ἄνθρωπος, γιὰ ἐμὲ;

Περὶ τὸν νὰ εἰποῦμε πῶς ὁ Παναῖτάκης τὰ ἔγραψε αὐτὰ στὸ Χαράλαμπο, στὴν Ἀθήνα, καὶ ἔτσι καὶ κείνος ἀνακουφίστηκε!

Γρηγ. Ι. Χασιακός

ΑΦΙΞΕΙΣ

Ἦρθαν γιὰ λίγες μέρες ἀπὸ τὸ Σηάτλ τῶν ΗΠΙΑ ἡ Πίτσα Ἡλία Κατσανιώτη καὶ ἡ Βιβὴ Κόλλια, προκειμένου νὰ βρεθοῦν γιὰ λίγες μέρες κοντὰ στοὺς συγγενεῖς τους.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΓΡΑΦΕΙΑ: Γ' Σεπτεμβρίου 18, τ. 102, τηλ. 5235148

Ἰδιοκτήτης — ἐκδότης: ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ « Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ » Γ' Σεπτεμβρίου 18

Υπεύθυνος μὲ τὸ Νόμο: Ὁ ἐκάστοτε Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Προστασία τοῦ περιβάλλοντος...

Χιλιοειπωμένη φράση πού τήν ἀκοῦμε καθημερινά, τήν ἔχουμε τόσο ἀνάγκη, στήν οὐσία ὅμως ἔχει χάσει ἐντελῶς τή σημασία καί τήν ἀξία της, ἀφοῦ κανένα στοιχεῖο δὲ νπείθει ἔστω γιά μιὰ δειλή καί πρώτη πραγματοποίηση, μιὰ καί μένει δίχως ἐφαρμογή, δίχως κανένα προληπτικό μέτρο, μὲ ἀποτέλεσμα καταστροφή καί μόλυνση νὰ πρυτανεύουν καί νὰ ἀπλώνονται ὀλοένα δίχως διάκριση, ἀτίθασες, ἀχαλίνωτες ἀλλὰ καί ὑποθαλπόμενες, λὲς καί δὲν μποροῦν νὰ ὑποταχτοῦν, νὰ τιμωρηθοῦν, νὰ ἐκλείψουν.

Φέρνοντας τὰ πράγματα στοῦ δικό μας χῶρο, στοῦ χῶρο πού οἱ μεταλλευτικές ἐταιρίες ξεθάβουν τὰ σπλάχνα τῆς Γκιώνας, πού εὐτυχῶς ἀκόμα ἡ μόλυνση δὲν ἐκδηλώθηκε πλατειά, ἡ καταστροφή ὅμως κυριαρχεῖ ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη, καθὼς χιλιάδες ἔλατα ἐξαφανίζονται κάθε μέρα καί τὸ δάσος μετατρέπεται σὲ «κρανίου τόπος».

Ἀλλὰ γεννιέται αὐτόματα καί ἓνα ἐρώτημα, πού ἀπ' τὴ μιὰ μεριά σὲ χαροποιεῖ, ἀπ' τὴν ἄλλη σοῦ σπέρνει ὑποψίες καί ἀπορίες, ὅταν στὸν ἴδιο τόπο βλέπεις δεξιὰ τὴ «βιβλικὴ καταστροφή», ἀριστερά καί εὐτυχῶς ἀκόμα, τὸ ἄθικτο, τὸ προστατευόμενο δάσος.

Μιὰ διάκριση, δυὸ ὅψεις ἀντίθετες, σὲ βάρος ἐνὸς τόπου, ἐνὸς βουνοῦ, στίς δυὸ ἀντικρουνὲς πλαγιές. Στὸ 51 χιλιόμετρο Λαμίας - Ἀμφισσας, βλέπεις ἀριστερά καί εὐτυχῶς, ἓνα μαγευτικό λόφο κατάφυτο ἀπὸ δέντρα καί χαίρεσαι τὸ θέαμα. Μὰ σὰν θωρήσεις δεξιὰ καί κατὰ πάνω, ὅσο χωράει τὸ μάτι σου, πρέπει νὰ εἶσαι σκληρὸς καί βάρβαρος γιὰ νὰ ἀντέξεις τὸ θέαμα, καθὼς χάσκουν οἱ τάφοι τῶν μεταλλείων στίς πλαγιές τῆς Γκιώνας, κι ἂν εἶσαι ντόπιος καί θυμᾶσαι πὼς παλιότερα ὑπῆρχε κι ἐκεῖ ἓνα πανέμορφο ἐλατοδάσος, θᾶναι ἀμπόρετο νὰ μὴ δακρύσεις.

Ἀπορεῖς λοιπόν, γι' αὐτὴν τὴν ἀντίθεση. Ὁ λόγος ὅμως, κατὰ πὼς λένε, εἶναι ἀπλός. Ὁ κατάφυτος λόφος εἶναι «βασίλικό δάσος» καί εἶχε δοθεῖ παλιότερα σὲ κάποια βασίλισσα. Ἔτσι, ἡ ἐξόρυξη γίνεται ὑπόγεια. Τὸ ἄλλο κομμάτι, τὸ αὐτοχόρο δὲν ἔχει τέτοιο προσάτη «ψηλό», ἀλλὰ τὴν τοπικὴ αὐτοδιοίκηση, πού ἡ φωνὴ της χάνεται στὸ βουητὸ τῆς μπουλντόζας πού ξεερριζώνει, ἀφανίζει, καταστρέφει ἐπιφανειακά καί ὄχι ὑπόγεια.

Δὲν ζηλεύουμε τὸ πανέμορφο κομμάτι, ἀντίθετα τὸ θαυμάζουμε καί πρέπει νὰ τὸ διατηρήσουμε, ὑψώνουμε ὅμως γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ φωνὴ διαμαρτυρίας σ' αὐτοὺς πού ληστρικά ἐκμεταλλεύονται τὸ βωξίτη πεθαίνοντας ἀλύπητα, ἀσυλλόγιστα, ὀριστικά τὸ δάσος, θάβοντας μαζί του καί τὴ «Θρυλούμενη προστασία» καί τὴν ὑποτιθέμενη «ἀποκατάσταση τοῦ τοπίου».

Ἄς μὴ γελιόμαστε πιά. Οἱ ἀπειλὲς καί οἱ ποινές, μαζί μὲ τὴν ὑποχρέωση γιὰ ἀναδάσωση καί ὑπόγεια ἐξόρυξη εἶναι δίχως περιεχόμενο. Ἀρκεῖ μιὰ ἐπίσκεψη σ' αὐτὸ τὸ νεκροταφεῖο τῆς φύσης γιὰ νὰ πείσει τὸν κάθε δύσπιστο καί ρομαντικό. Τί θὰ φυτρώσει στοὺς ἀπέραντους καί βαθεῖς λάκκους, στὰ πέτρινα θράχια, στὰ χαλίκια καί τὰ ὑπολείμματα τοῦ βωξίτη, ἀφοῦ προηγουμένως χρειάζονται χρόνια γιὰ νὰ διαμορφωθοῦν, νὰ συγκρατηθοῦν, νὰ κουβαληθεῖ χῶμα καί νὰ φυτευτοῦν δέντρα, ἂν ποτὲ πιάσουν; Καί ἡ καταστροφή συνεχίζεται ἀπερίσκεπτα καί ἡ μόλυνση ἀργοδιαβαίνει, καθὼς τὰ ζωντανὰ μαζί μὲ τὸ χορτάρι τρῶνε καί τὴ σκόνη τῶν ματαλλευμάτων, καθὼς σὲ λίγο ἡ ἴδια σκόνη θὰ κατεβαίνει μέσα στὰ σπιτία τοῦ χωριοῦ μας καί θὰ τὴν ἀνανέουμε.